

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

BEK. M. M. VETZEM KÖNYVTÁRA
Hirlop-Könyvtár
Növendéknapló
1898. évi 598. sz.

BELFOLÓ: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÖLFOLÓ:

Égész évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTELJESZŐ:

FLÓR GYÖZÖ

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.

Hirdetéseiket jutányos áron vállal el a kiadóhivatal.

Lapunkban — a Sz. V. K. P. O. Nyugdíjgyesülete hivatalossá választása folyódnak — Nyugdíjgyekek csimmel állandó rovatot nyitlunk.

Előfizetőkhez.

Elértük a három negyedet!

A mit lapunk megindulásakor zászlóárna kitűzött, a *"pinczérsg szabadságát"* már nem messze vagyunk!

Alig egy év, még csak a háromnegyed jutottunk és szerkesztésünkkel majdnem már is kész vagyunk. A „szervezéssel”, a mely az Országos Pinczér-Egyesület czíjja és minden ügye alapjául szolgál Egy építésnél mi okozza a több s nagyobb munkát? . . . Az alap lerakása.

A kezdet nagy, nehéz munkája befejezve. Ki végezte a munkálatokat? Ki szervezte a létesítendő O. P. E. érdekében mozgó bizottságokat? És ki végzi a mozgó bizottságokat összeható stb. ügyteendőket? Az „Ujkor.”

A *pinczérsgnek* ez a lelke s legizgább s önzetlenebb barátja, az „Ujkor” végzi mindent.

A *pinczérsg* szabadsága, létjövője és becületéért küzdő „Ujkor” tett és tesz.

AZ UJKOR TÁRCZÁJA.

1878.

A boszniai háborus időkből.

Ira: Schwartz Márton.

(Folytatás.)

Nem számíthatunk az éj nyugodt lefolyására. Az cmlutt napnak elkeseredett harca természetesen következtette, hogy éjjel folytatódni fog. Készen tartottuk reá magunkat. Táborozási helyünk körül voltunk lövészárokkal és lövérséket tartott fegyverrel az árkokban vártuk a bekövetkezendőt. Nem történt azonban semmi, habár előközel volt az ellenség, hogy egész éjjel hallhattuk beszédeiket; de nyugodt maradt. Nekik is kellett a nyugalom. Mire megvirradt, eltszultak, még pedig végképen. Aznap délielőtlen ugyan még találkoztunk velük. Vagy másfél órai lövöldözés után azonban elszédettek, úgy, hogy többé nyomatuk sem találtuk. És ezzel hadjáratunknak harcászati része befejezett nyert.

Október 8-ikán visszakértünk Cazinba és a városon kívül leparórozunk a dombtetőre. Innen járunk napról-napra járót. A szervezésből ugyan még elég kijutott. Megerezték az egyik csatornát. Eszt éjjel, napgal színet nélkül az a hideg ési ési, mely embert, állatot egyaránt tönkre tesz. És mindig

A *pinczérsg* ellenségei s bajtökozőinak ostroma, az „Ujkor” áldozott és áldoz! Áldozott kölcsönleg és anyagilag, csak hogy az az eszme létesüljön, a melytől a pinczérsgnek függ léte, jövője és mindene.

Es a mint az „Ujkor” nem kimélt sem áldozatot, sem fáradságot, úgy veti teljes bizodalommal reményét az értelmes magyar pinczérkarba és mindazokba, kiket e szakmához érdeklő, vagy azzal kapcsolatban vannak, hogy bizalmukat, mint tanusítottak eddig iránta, a jövőben is fentartják és nem fogják tőle megvonni pártolásukat. És az „Ujkor”, hogy derekas munkáját a „köz” érdekében, mint szabad, független szaklap s nem fizetett hivatalos ügy intézmény vagy együletnek, továbbra is pártatlanul, hiszen és pontosan végezhesse, hogy az elkezdett nagy és nemes munkát befejezhesse, a kölcsönös pártolásra szüksége van. Es t. közönségétől csak ezt kéri.

Az „Ujkor” nem kíván egyebet, csak arra kéri a t. előfizetőt, hogy, a mint eddig, úgy ezután is maradjanak barátai és újítsák meg előfizetéseiket.

Az „Ujkor” előfizetési ára:

Égész évre . . . 6 ft — kr.
Félévre . . . 3 ft — kr.
Negyedévére . . 1 ft 50 kr.

a szabad ég alatt. A hazakiba bemenni halálbüntetés mellett tiltva volt, mert minden háznak ellenség volt a lakója. Igaz, hogy a tisztiek is velünk szenvedtek; kényelmet lita a sártengerben senki sem talált. Felszerelésünk, melyeket leraktunk volt, nem lehetett a sártól megkülönböztetni. Tejesen összevoadt veze. Ezzel azonban senki sem törődött; csak az embernek volt becsé. Mi pedig már meglehetősen megszoktuk a sanyarúságnak minden nemét. No de ennek is végének kellett lenni. November 28-ikán, mikor a szokásos napi parancs kiadashoz összeálltunk a szízfóds előtt, egész váratlanul a következőket olvasták ki a napi parancsból:

»A zagrabi es. kir. hadtestparancsnokságtól érkezett távirat szerint az ehred Gráciba van helyvezve és jelenlegi állomásától december 1-én fogja elhagyni.«

Elkezelhetlennek a rövid hírek hatása. Vagy kétségz torokból egyszerre előtört örömrivágás; egymás nyakába estünk. Es a mit idejövételünkre nem mertünk, azt most nem akadályozta senki: sártunk. Csak-hogy ezek örömkönyek voltak.

Elérkezett a megváltás napja. Deczember 1-én reggel 7 órakor elhagytuk e sirtalomnyígyvet. Új szízen talán soha sem futánk meg a bandisát az „O. P. E. mein Oesterreich”-morsot, mint most. Nekik öröm volt fujni, nekünk pedig öröm volt hallgatni. Hiszen laza mentünk. Már akkor pedig térdig

Az „Ujkor” kiadóhivatala szives figyelemzetésül és nagyobb kényelem okáért előfizetőinek lapjához a lejáratkor postautalványt mellékel.

Az „Ujkor” kiadóhivatala mindazoknak, kik most november 25-én előfizetnek, mindazon eddig megjelont számokat, melyekben az O. P. E. mozgalma főbb ügyei tárgyalva lettek, ingyen küldi meg. Az „Ujkor” kiadóhivatala mutattványszámot bárkinek szivesen küld.

Midőn az „Ujkor” t. előfizetőinek eddigi pártolásiért mely köszönetét nyilvánítja, *»az előfizetést megújítani«* sorait ezen elvi és jelszavaival végzi:

„Magyar pinczér kar! Szeressék és pártoljuk egymást!”

Hazafori üdvözlétel

Az „Ujkor”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Uj kor.

Igazán szerénytelenség nélkül mondhatják el magukról s nemes művelődésükül azok az elismerésünkre méltó egyének, kik fáradságtalan ügybuzgósággal kezükben tartják az országos pinczér-egyület ügyét, hogy reánk nézve csakugyan uj kort teremtenek.

Érő hözíve gázoltunk egész nap; de fel se vettük ezt a kis kellemetlenséget. Az esti órákban már áléptünk a határt. Es ezzel elmultólunk minden keserűség. Az a szegény határszéli nép tudta, hogy homét jövünk, és a mi szegénységéből tellett, azt odanlja jószívvél, hogy nekünk örömtől szerezzen. Három napi meneteslét után elértük Karolyvárost. Innen a kiszolgált katonákat elvitte a gőzös hazra Magyarországra, minket pedig a kies stajer fővárosba. Gráciba, hova december 10-én érkezünk meg, nagy ünneppel fogadtak bennünket; pedig inkább haszonlítottunk keményseprőkhöz, mint katonákhoz.

Egy hét múlva azonban már ki voltunk újra pucolva, és a mi ezután következett, az csak jóték volt nekünk. A ki egy ilyen hadjárat nehézségeivel már megküzdött, mi annak a legteresebből békeszülgelát? Játék. Következő tavaszszal megjötték a kifüfenteltek; és pedig: 2 vaslitorona rend, 6 katonai érdemkereszt, 45 ezüst vilányeti érem, azonkivil a hadiérem, melyet minden ember kapott. Ki a hadjáratiában részésvett.

Azóta husz esztendő múlt el. Az egykor vért áztatott (334) a békes halászlának invelt. Minket a sors azóta sok keserű próbatéa tette. De mindent könnyebb elfeledni, mint az ilyen igazán csak egész férinak való nagy dolgokat. (Vége.)

TÁROGATÓ.

Szártelen.

Voltam egykor voltam én is szirtelen,
Szirteltem a szegedi hegyekben,
Vagdaltam a tömött szőlőfűrtelen,
Hej de multiam én akkor életem,
Hej de multiam is akkor életem.

Hogy is voltam, régen vadon utamban,
Gyönyörűbe szűz gondolatomban,
Minden a szívem a szegedi hegyekben,
Igy voltam és így jutottam szirtelen,
Igy voltam és így jutottam szirtelen.

Szűz gazda borlalt ki a borlalt,
Meglátta a nam moszóit így kibált,
"Jajom ifjú vándor ember, utám föl,
Szirteltem a szűz ifjú ember köll,
Szirteltem a szűz ifjú ember köll."

Énnt, intd oly bizon lesz, mondalkom,
Hagy ledébe láncot jár a muslambom,
Egy szóval se mondiam én, hogy nem tesszem,
Ézen talán csak nem moni át az eszem,
Ézen talán csak nem moni át az eszem.

Szárteltem éntemben nyárgódom,
S mindhárom nem volt részem a jobban;
Borlaltam lett most szűzdom a szirteltem
S mi a legto friss szűzdom irásban,
S mi a legto friss szűzdom irásban.

Am én, eset még szűz nyárgódom is voltak ott,
Rám hol egyt, hol a másik kánszűzom;
Rám-rám néztek, áforlaltak, nevettek,
Nevettek, de hat mi mást is toleltek,
Nevettek, de hat mi mást is toleltek.

De így van az, így van az már szirtelen,
Azaz a haz jár ott a szőlőfűrtelen,
Az esz a szim, hej az mindig másfélé
Az egész nap a vaklásom a toleltem,
Az egész nap a vaklásom a toleltem.

De aztán jött is aztán lett egy ébéd,
Hól mondalkom, énny ugyan volt életem,
Oly paplaltam és szűz gazda asszonyom,
Hogy én, nem tom mi lett vón, ha nincs borom,
Hogy én, nem tom mi lett vón, ha nincs borom.

De volt ám az, ebbe nem volt cégy hiány,
S is borcsoda a szűz vón szűz lány!
Hej... ha sokszor erre visszatölközöm,
Hogy én, nem tom mi lett vón, ha nincs borom,
Mint ott azon a szegedi szirtelen.

Kis Kürtös.

Szerkesztői üzenetek.

Kik izetelket változtatják, vagy állásukat elhagyják — a lap küldés végett — kerjük azt egy levelező lapon szerkesztőségünknek tudomására hozni.

T. Kalman. Hátha így ügyünknek megmerthetők lesznek: hagyjuk őket egy kissé békén. Údvözlöljük!

V... V... s. Brassó. Iránid és válassza nem jött. Az alkalom meg van már?... Éazért örömet emleznék a késvét.

Haskó titkár. A T. rendszabály küldése iránt intézkedünk. Ott lesz mielöb.

B... y. Győr. A nevezettek kissé késnek. De reméljük nem számszándékba! Megnyitót, kik és be is nyitottuk v. vetők?...

K... r. Kassa. Teljesen igaz van Nagy a fej, kicsiny a láb és tites az ügyvelő. H azt hisse, hogy ezen állapot tövű állat meg fog változni. "Mű akarat" hívta késtem!...

Langyel. Tehát akkor üdvözlöljük!... Kedesz após iram, ne a többi névze is, meg az ügyrendelket. Csak buzgalom!...

Denezs, London. Szomorú dolog, de megkésztünk. Ugyanis „coupon” s mi több buzgalom szándékunk küldeni a kedves homi levelet. Szives üdvözlölünk!

Lufik, Debreczen. Lapokat rogtan k. l. l. Azok ott hitosan meg-öröszölődik. De azért az „uj”-at ajánlja barátai és ismerős kartársainak. Üdvözlölünk!

Jánosy J. S. A. Újhegy. Egy levelet kaptunk csak s abban Dohánygyár-akca. Miskolc cím alatt. Levelező-lapja küldött ujra.

Nem. Kizárva. Folyó-e a teendő teendője?... Szikreben nem kététközünk és várjuk örömmel. Tiszteletünk!

Mandi, Kassa. Ott nagy baj van. Valaki tén el-sinkoltja?... Mi eddig rendesen küldtük. Most is ment.

Kiss, Esztergom. Tarczat, mhelyt 1878-nak vége van, azonnal megkezdjük, kis vársat. Üdvözlöljük.

Kiváncsi. Igen, ha nem örököltem volna, most is csak egy szegény sorsuldozótt volna. És on örümezen?... Ugy látszik, önben az a jó érzés, ha szaktársai nyomorban látja. Az örökölés és ezen örökölők a saeint széltos, melyet az „Ujkor” izottik ki elejétől fogva, hozzájárult. Sokan sokkal többel rendelkeznek és egy fillér se adnak a közönek.... Ki most a pinczérbarát? ki a pinczerek rokonszenvese? előbb vagy utóbb?... És azért ó nem érdemi meg az érdemtel?... De különben on nagyon elfogott. Csak tan nem azért, hogy a tavalyi perez-ártszót nem dicsérjük nyakba-főbe? — No erre már aztán mi vagyunk „kiváncsi”.

Hórváth és Schvabaz, Budapest. 18-sori nősülés után, ekkor már csakugyan sok vért szoptok. Ilyennel ugyan mi lapunkat be nem verésizük. — Persze meg csak nem is gratulálnék neki. Önöknek igen!...

Kerestetnek:

Sall Ambrus, Forgács József, Pollák Lajos, Gondár Lajos, István Gyula, Nagy János (volt Déván).

Tisztelettel felkértem a kartárs urak s mindazok, kik fentiek holtartozkodásairól tudomással bírnak, hogy ezt s lehetőleg azonnal szerkesztőségünkkel tudassák. Az ebből költséget készséggel megtéríti

a szerkesztőség.

Ne menjünk külföldre semmiért!

Pártoljuk a mi magyar!

A kávéházi fő, fizető és számoló-pinczerek

FIGYELMÉBE!

II. évfolyamban az idén jelenik meg Minden Tamás újévi kis kalendáriuma, Üdvözölő naptárak. A most megjelenő, az 1899. évre szóló újévi üdvözölő naptár-csúskák mind csúskán, mind tartalomban felül fogják mulni az 1898-takat. És a mi a fő, olecsőbb is leszen, tisztelet kartárs urak. A mult ében 1 db. volt 7, az idén 6 kr. less, Ötven darabig, vagyis 30 példányt fog lenni 3 frt, 100 példány less 5 frt 50 kr. és 200 példány 10 frt. 500 példány megrendése 22 frt 50 krba fog kerülni.

Mivel több mennyiség lesz rendelve, annál olecsóbbá kerülnek az üdvözölő naptár-csúskák. Már 1000 példány (egyszer megrendelni) csak 40 frtba kerül. Ajánlatos azért is tehát, hogy egy városba, kávéházi t. kartárs urak együttesen rendelnek meg a szükségesül példányokat, mintán így mindenki jutányosabban jutna hozzá Minden Tamás kis kalendáriuma, az újévi üdvözölő naptár-csúskához. A mutatóvány példányok szétküldését már jövő, azaz október hó vége felé megkezdjük.

300 forint ovadékkal

rendelkezem. Keresek egy állandó fő-pinczéri állást, mely lehet éterem — kávéház.

Czim az „Ujkor” kiadóhivatalában.

Egy alföldi

nagy forgalommal bíró városban, egy jó bevételű korcsmai üzlet eladó.

Felvilágosítást e lap kiadóhivatala nyújt.

Staffner

Sebestyén

első alföldi vésnöki műterem

Szeged, iskola-utca 9. szám.

Ajánlja magát nitndennemű vésnöki munkák legszebb és leg-olecsóbb kivételére, u. m.: monogrammok evőeszközökre, fehérneműk bélyegzése szálladók részére kitorülhetlen jelző tintával, ruggyanta-bélyegzők, kivágott ezüst monogrammok szivartárcsákra.

A tek. szegedi Pinczér-Asztaltársaság jelvényeinek

szállítója, nemzeti színben zománczoza.

Vendéglő áthelyezés.

Bndüpesten a „Nagyypipa” jöhírnevű vendéglőmet áthelyeztem Dohány-utca 28. szám alá. Miért is felkerem az izletes, olecsó etelek és jó italok barátját, régi vendégeimet, valamint a többi szaktársakat, kik a fővárosba jönnék, hogy üzletemet meglátogati s becses pártfogásukban részesíteni sziveskedjenek.

A „Nagyypipa” volt vendéglőse:

NÉMETH JÁNOS.

Egész éjjel nyitva!

Egy legnagyobb vasuti forgalommal bíró dunántúli megyei székhely városban, egy a legnagyobb elegancia-ival s mai kornak megfelelően berendezett

KÁVÉHÁZ

melyet a legelőkelőbb közönség látogat, előtte villamos megállóhely, családi viszonyok miatt azonnal eladó.

Minden további értesítést lapunk kiadóhivatala nyújt.

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

BEK. N. M. NYUGDÍJNYITÁRA
Hírlap-Könyvtár
Növendéknapló
1897. évi 698. sz.

BEIRÚBÓ: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÖRFOBÓ:

Egész évre . . . 6 ft — kr. Egész évre . . . 6 ft 80 kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr. Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr. Negyed évre . . . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTUDÁRSZAKOS
FLÓR GYÖZÖ

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.

Hirdetéseket jutányos áron vállal el a kiadóhivatal.

Lapunkban — »Sz. V. K. P. O. Nyugdíjgyesület hivatalszája választása folytatás »Nyugdíjgyűlés czimmel állandó rovatot nyitottunk.

Előzetőinkhez.

Elértük a három negyedet!

A mi lapunk megindulásakor zászlóujára kitűzött, a *»pinczérsgyűlés szabadságától«* már nem messze vagyunk!

Alig egy év, még csak a háromnegyed jutottunk és *»szervezősínkkel«* majdnem már is kész vagyunk. A „szervezősín”, a mely az Országos Pinczér-Egyesület czéjja és minden ügye alapjául szolgál, egy építésmű mi okozza a több s nagyobb munkát? . . . Az alap lerakása.

A kezdet nagy, nehéz munkája befejezve. Ki végezte a munkálatokat? Ki szervezte a létesítendő O. P. E. érdekelni mozg. bizottságokat? És ki végzi a mozg. bizottságok őszentető stb. ügyteendőket? Az „Ujkor”.

A *»pinczérsgyűlés«* ez a lelke s legizgább s őnzetlenebb barátja, az „Ujkor” végzi mindezt.

A *»pinczérsgyűlés«* szabadsága, létjövője és becsületéért küzdő „Ujkor” tett és tesz.

AZ UJKOR TÁRSZÁJA.

1878.

A boszniai háborus időkből.

Ira: Schwartz Márton

(Folytatás.)

Nem számíthatunk az éj nyugodt lefolyására. Az elmúlt napnak elcsendesedett harca természetesen következtette, hogy éjjel folytatódni fog. Készen tartottuk reá magunkat. Táborozási helyünkre körültekintően lövészarokkal és lövérsre készen tartott fegyverrel az árkokban várunk a bekövetkező eseményre. Nem történt azonban semmi, habár oly közel volt az ellenség, hogy egész éjjel hallhattuk beszédeiket; de nyugodt maradt. Nekik is kellett a nyugalom. Mire megvirradt, elszilultak, még pedig végképen. Aznap dél-éjjeli órákban még találkoztunk velük. Vagy másfél órái hűvözés után azonban észlelték, úgy, hogy többé nyomon sem találtuk. És ezzel hadjáratunknak harcászati része befejezett nyert.

Október 8-ikán visszakérültünk Cazinba és a városon kívül letáboroztunk a dombtetőre. Innen jártunk napról-napra járót. A szenvedésből ugyan még elég kijutott. Megeredtek az egyik csatornák. Esést éjjel, nappal szünet nélkül az a hideg ősz eső, mely ember, állatot egyaránt tönkre tesz. És mindig

A *»pinczérsgyűlés«* ellenségei s bajtokozióink ostroma, az „Ujkor” áldozott, és áldoz! Áldozott erkölcsileg és anyagilag, csak hogy az az eszme létejljön, a melytől a *»pinczérsgyűlés«* függ léte, jövője és mindene.

És a mint az „Ujkor” nem kimélt sem áldozatot, sem fáradságot, úgy veti teljes bizodalommal reményét az értelmes magyar *»pinczérsgyűlés«* és mindazokba, kiket e szakmához érdekel fűz, vagy azzal kapcsolatban vannak, hogy bizalmukát, mint tanúsítottak eddig iránta, a jövőben is fentartják és nem fogják tőle megvonni pártolását. És az „Ujkor”, hogy derekas munkáját a „köz” érdekében, mint szabad, független szaklap s nem fizetett hivatalosa egy intézmény vagy egyeletnek, továbbra is pártatlanul, hiszen pontosan végezhesse, hogy az elkezdett nagy és nemes munkát befejezhesse, a kölcsönös pártolásra szüksége van. És t. közönségével csak ez kéri . . .

Az „Ujkor” nem kíván egyebet, csak arra kéri a t. előzetőit, hogy, a mint eddig, úgy ezután is maradjanak barátai és utjaitk meg előzetéseiket.

Az „Ujkor” előfizetési ára:

Egész évre . . . 6 ft — kr.
Félévre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

a szabad ég alatt. A hazukba demenni halálbüntetés mellett tiltva volt, mert minden háznok ellenség volt a lakója. Igaz, hogy a tiszték is velünk szervezték; kenyelmet ill s sárterengben senki sem talált. Felszereléseink, melyeket lerakottunk, nem lehetett a sártól megkülönböztetni. Tejesen összeolvadt velük. Ezzel azonban senki sem törődött; csak az embernek volt becsa. Mi pedig már meglehetősen megszoktuk a sanyarúságnak minden nemet. No de ennek is végnek kellett lenni. November 28-ikán, mikor a szokásos napi harcos kiadások összeálltunk a szándék elint, egész váratlanul a következők olvasták ki a napi parancsból:

»A zagrábi és kir. hadtestparancsnokságtól érkezett távirat szerint az ezred Grácba van helyezve és jelenlegi állomáshelyét december 1-én fogja elhagyni.»

Elképezte ennek a rövid hírek hatása. Vagy készsáz torokból egyszerre előtört örömválás; egymás nyakába estünk. És a mint idejövőtelünk nem mertünk, azt most nem akadályozta senki: sirtunk. Csak-hogy ezek örömkönyvek voltak.

Elérkezett a megváltás napja. Deczember 1-én reggel 7 órakor elhagytuk e siralomvölgyet. Oly szápen talán soha sem futtak meg a bandisták az „Oh du mein Österreich”-marsot, mint most. Nekik öröm volt futni, nekünk pedig öröm volt hallgatni. Hiszen hazra mentünk. Már akkor pedig térdig

Az „Ujkor” kiadóhivatala szakszerű figyelemmel és nagyobb kényelemmel övezett előfizetőink lapjához a lejáratkor postautalványt mellékel.

Az „Ujkor” kiadóhivatala mindazoknak, kik most november 25-én előfizetnek, mindazon eddig megjelent számokat, melyekben az O. P. E. mozgalma főbb ügyei tárgyvalva lettek, ingyen küldi meg. Az „Ujkor” kiadóhivatala mutatóvánszámot bárkinek szívesen küld.

Midőn az „Ujkor” t. előfizetőinek eddigi pártolásiért mély köszönetét nyilvánítja, *»az előfizetést megújítani«* sorait ezen elvi és jelszavaival végzi:

»Magyar pinczér kur! Szeressék és pártoljuk egymást!«

Hazafeltámadással

Az „Ujkor”

szervezősége és kiadóhivatala.

Uj kor.

Igazán szerénytelenség nélkül mondhatjuk el magunkról s nemes mitőködésükről azok az elismerésünkre méltó egyének, kik fardhatatlan ügybuzossággal kezükben tartják az országos pinczér-egylet ügyét, hogy reánk nevez csakugyan új kort teremtenek.

Érő hűvözésbe gázoltunk egész nap; de fel se vettük ezt a kis kellemetlenséget. Az esti órákban már átletük a határt. És ezzel elmost róltunk minden keserűséget. Az a szegény határszéli nép tudta, hogy honnét jövünk, és a mi szegénységéből tellett, azt odaadta jószívvel, hogy nekünk örömet szerezzen. Harom nap menetelés után elertük Károlyvárost. Innen a kiszolgált katonákat elvitté a gőzös hazra Magyarországra, minket pedig a kies stajer fővárosba. Grácba, hova december 10-én érkezünk meg, nagy ünneppésséggel fogadtak bennünket; pedig inkább hasonlítotunk keménysprohöz, mint katonához.

Egy hét múlva azonban már ki voltunk ujra puczolva, és a mi ezután következett, az csak játék volt nekünk. A ki egy ilyen hadjárat nehézségeivel már megküzd, mi annak a legterhebbel békeszolgálat? Játék. Következő tavaszszal megjutott a kintfentérem, és pedig: 2 vaskorona rend, 6 katonai érdemkereszt, 45 ezüst vitézségi érem, azonkívül a hadiérem, melyet minden ember kapott, ki a hadjárásban résztvett.

Azóta hazra esztendőm mult el. Az egykor vérel áztatott föld a békés haladásnak intett. Minket a sors azóta sok keserű próbára tett. De mindent könnyűvel elfeledni, mint az ilyen igazán csak egész férfian való nagy dolgokat. (Vége.)

Ha tekintetbe vesszük, hogy évtizedek óta a társadalom minden fajta tenyezője osztály és foglalkozás szerint érdekszövetkezetekbe és egyesületekbe tömörül, valóságoslag meg kell döbbenünk, hogy mi csak most ébredtünk öntudatra és csak most fogunk ahhoz a nagy és reánk nézve új korszakot jelentő hatalmas munkához, melyet, ha közöny nem tartott volna bennünk megzavallva, ma már betetőzhetünk volna.

Amde a közöny tartotta lefogalva a lelküket. Nem akartunk a tétlen tehetetlenségéből felocsúdni s mintha nem is a mi sorsunkról és érdekünkéről lett volna legyen szó, mikor egyesek a pinczérök szövetkezése, egyesülése érdekében mozgalmakat akartak indítani, nem vetünk e nemes mozgalmakról tudomást; hallgattunk és tétlenkedtünk tovább és a felkarolásra méltó eszmét elhagytuk bukni.

Az újabb időben azután ismét s most már nagyobb szabású mozgalmak indultak meg s ezen mozgalmak létrehozatalára képes, jó fel fogású és okos belátású egyének vezetésével, kiknek minden figyelme, óhajja oda irányult, hogy végre is leküzdjük a pinczérök vétkes közönységet; megtörjük a közöny vastag jeget, felrúzzuk a kartársakat nemzetiség károkozásából és sikra szóvalitának valamennyünket ez igazi szent ügy érdekében.

Es a nemes igényü törekvéseket siker koronázta. Így szolgált ez lenni minden nagy eszmével. Nehéz lerakni egy eszme létesítésének fundamentumát, de ha ez az eszme jó talajra vetődik, végre is az igazság erejével győzedelmeskedik.

Igy győzedelmeskedett a mi eszménk is. Szövetkeket gruppoltak egyes ügybuzgó szaktársak a sötétségben és ime, világszág lett és fénylő világosságban láttuk megvilágítva a mi hibáinkat; igen, észre tértünk! Láttuk, hogy sokul mutatottunk beláttuk, hogy sok a jóvá tenni valók. És lázas tevékenységgel fogtunk a munkához.

Örömmel lehet konstatálni e megkezdett nagy munka eredményét.

Mert mit láttuk? (szomorú) — Budapest, a fővárosunkon kívül — vidéki városaink egymás után karoltak fel a felvetett eszmét, mely oda irányult, hogy meg kell alakítani laelőhetetlen levdívarunk, erőseggé gyantán az Országos pinczér-egyesületet, a vidéki egyletek, asztalkiosaságok országos szövetkezése és tömörítése alapján.

Itt van első sorban Szeged, Kassa, Debreczen, Zala-Egerszeg, Sopron, Szombahely, Versecz, Sároznok, Esztergom, Békés-Csaba, Kisczell, Szabadka, Kolozsvár, Brassó és jelenleg állomáshelyem: Győr sbiek, mely városokban a megindult mozgalom felkarolásiáról részletes tudósítások jelentek meg e nemescsemlé lap hasábjain.

E városok az országos pinczér-egylet eszméjét mind magukévtá tették, többekévesebb nagyobb sikerrel állták meg helyüket a küzdők és a kezdeményezők sorompójánál.

Első eredmények pedig mindez szép, nagyon szép eredmény! De én egy merész kérdést kezelték. — Hol vannak a töb-

biek? Igen is; mert minden pinczérnek erkölcsi és beszélteteli kötelessége az eszme létesítéséhez hozzájárulni. Van elég városunk s ezek mindegyikében elég pinczér működik. Minden, minden városnak részt kell vennie az Országos Pinczér-Egylet létesítésében.

Hogy az új korszak valóban elérkezzék, hogy csakugyan eljussunk a mérföldközhöz, melynél átépve a magyét, az igéret földjére lépünk, hol a gondatlanság, a rendezett viszonyok, az emelkedett remény, az összetartás gyámoltó ereje várja bennünket; ehhez nézetem szerint Magyarországot, sőt az egész művelt világ minden magyar pinczérének közreműködése szükséges.

Es ugyan, kérlem — ha oly fényes példákat látnak magunk előtt, mint a világvárosok legnagyobbját, London, meg a bájos fűrdőhelyet, Gleichenberget, hol a magyar pinczérök szintén megmozdultak és nemes buzgalommal csatlakoztak ez ügyhöz — ugy nem követelhetjük-e meg joggal, hogy e haza határai közt élő pályatársak valamennyien csoportosuljanak a kibontott zászló alá s e zászlónak sirig tartó hűséget esküdjenek?

Hisszem, hogy lesz, hiszem, hogy a közönnyt általános lelkesülés váltja fel s az Országos Pinczér-Egyletet e korszak estipirkadásánál megennieli a fényes, új korszak beköszöretét jelenti hajnalhasadást!

Már most szerény véleményemet kívánom nyilvánítani, hogy első sorban mire figyeljen az Orsz. Pinczér-Egyletet nagyrabecsült elők. m. bizottsága s mi képezze feladatát.

Első sorban legyen hivatása a pinczérök között: társadalmi élet teremtési. Történelmi cél vidéki csoportokban és e vidéki csoportok egyesítése által egy szerves egészbe hozni az összes pinczéröket.

Magától értődik, hogy az O. P. E. kotelekébe pártoló tagokat meg kell nyerni az összes főnökökkel s e tekintetben igazán dicsegetre méltónak kell nyilvánítanom az alapszabályoknak azt a pontját, mely kimondja, hogy a főnökök pártoló tagságú joggal bírjanak. Ezeknek pártoló csatlakozása semmi esetre sem lehet ártalmára a jó ügynek.

A fővárosban a legnagyobb tevékenységet kell kifejtenie a központi mozgalmi bizottság létesítésére, mert ha ez meg van, ugy a már nem messze tetsző sikerítés nagy és teljes lesz.

De tovább megyek. Az elhelyezés, az O. P. E. ügykörébe, annak gyámsága, felügyelete s oltalma alá kell vonni. Ezzel sok visszaélésnek veszünk elejét s nem lesz annyi pályatárs kitéve a keresetképtelenségnek s a helynélküiség állapotának.

Ámde még ez sem elég. A nyugdíj-intézet ügye is az O. P. E. illetékes fóruma alá tartozik.

A felügyelet és az ellenőrzés joga itt is az országos pinczér-egyesületet illeti. De e téren kötelesség is vár az egyesületre. A nyugdíj-intézetet fejleszteni kell. Nemcsak a mával, a halommal, az öreg napjainkra is kell gondolnunk.

Minden eshetőségre biztosítva kell lennünk, nehogy a keresetképtelenség napjainban erőt vehessen rajtuk a nyomor. Egy élet küzdelem megkövetelheti az ügyiség gondatlanságát! . . .

Ezeket voltam bátor elmondani.

Es még csak arra kérem s hívom fel kedves pályatársaimat, hogy vessenek véget az örökös civakodásnak. Kenyeriégységnek, egyenletlenségnek és szolgáljuk mindnyájan vállaltve, önzetlenül az igaz ügyet.

Csakely személyem részéről pedig fogadják azon igéretet, hogy tartózkodás helyemen — bárhol — mindent el fogok követni, hogy öntudatra ébresszem és csatlakozásra bírjam pályatársaimat.

Reméljük hát a mi ügy diadalát s elevenek az „Ujkor” megteremtői!

Geiszlinger Endre.

Szervezkedés és mozgalom.

Az O. P. E. elők vezető bizottság valasztmányfa h 25-én a rendes gyűlés megtartására nézve e hó végére — mikorra Hegyháti S. vezértárik is megérkezik kiállításából — határozta. Ugyanekek állapotaita meg a mozg. bizottságoknak a kül és párt, tagokhoz — kiknek nézve, ideje lejárt — levélenben intézkedési dolgok és felszólítások.

Tóth Endre
főnökök.

Ujabb mozg. bizottságok. Hegyháti S. vezértárik a következők ujabb mozg. bizottság megalakításáról közöl tudósítást: Kolozsvár, Marosvásárhely, Beszterce és Déván a létesítendő O. P. E. érdekében mozg. bizottságok alakultak. Az alakulásokról felvetett közügyöknek, Kolozsváron kívül (már bejegyzett) érkezi fogak. I. t.

A kolozsvári mozg. bizotts. megalakulása alkalmából, annak ügybuzgó s tevékeny elnöké Nagy Dániel ur, a vasuti vendéglo derek s értelmes főnököre a következő szép levelet küldte be:

T. Szerkesztő ur! Örömmel értesítem, hogy az O. P. E. Egyesület mozg. bizottsága tegnap nálunk is megalakult.

Köszönettel tartozunk azért Hegyháti Sándor urnak, ki is a legnagyobb hűvel és lelkesedéssel s ekesen szólan buzdította a kartársakat a szent cél megvalósítására és támogatására. Előadása oly szép, oly lekésztő volt, hogy beszedjenek meg közepére sem ért, midőn a jelezvén kartársaknak meg az a része is, mely eleinte tan némi vonakodással viseltetett az ügy iránt, ennek legbuzgóbb és odanédők hívenek vallotta magát.

De hát tudtam én azt előre, sőt akárhányszor fennen hirdetem is, hogy ha valahol, ugy csakis Kolozsvár, a hol a mával magyar pinczérök oly szép számmal vannak képviselve, kell, hogy lebbessen egy ily szép és okos dolgot nyélbe tñi.

Nekünk csak egy szószófora volt szükségünk, a ki azt a lassan sítvégő paraszat egy kissé feléleszse. És ezt megnyertük Hegyháti kedves barátunkban, a ki kiküldetésének nálunk oly szépen megfelelt, hogy nem mulasztathom el buzgó fáradozásait ezen a téren is ugy a magam, valamint többi kartársaim nevében a leghalásabb köszönetet nyilvánítani. De köszönetet szavazunk egyzersmind t. szerkesztő urnak, ugyzinté mindazon urnaknak, kiknek részük volt abban, hogy a megbízást egy oly emberbe

ruházta, a ki annak minden feltevése s nyomon szepen meg tudott felteni.

Mídon még azon szerény óhajomnak — hogy *adjon a magyarok nagy Ismae osztályának mind felhívja a közö érteket ily megerő és tekintet tesz a gondolkodó lelket adok kifejezést, mint az „Ujkor”-nak mindig hód pártolója s ügyünknek igaz katonája, maradandul t. szerkesztő urnak*

Kolozsvárt, 1898. november hó 9-én
Honfiumi füzetelettel

Nagy Dániel.

A létesítendő O. P. E. Egyesület kolozsvári mozg. bizottsága alakuló üléséről

Jegyzőkönyv.

felvételről 1898. nov. hó 8-án Kolozsvárt, a Gárdonyi kavéház helyiségében.

Jelenlévők: Nagy Dániel, Fischer Antal, Pörfchly Ferencz, Pogács Vilmos, Tussay István, Róth Mór, Schermann Ferencz, Rozics Lajos, Macsura Gyula, Csillag Albert, Marton Béla, Veresdy Domokos, Rozman Jenő, Schnofel Karoly, Grosz Ignác, Szylveszter Andráis, Brenner János, Gárdonyi Imre, Brunner Gusztáv, Kovács Árpád, Feszély József, Lévy Jakab, Hoffman Jenő, Rostássy Szabó István, Kertman Zsuzs, Sacher Gyula, Szabó Ernő.

Korlelnöknek *Simon József* ur kéréstől, ki is az értekezlet megnyitása, az O. P. E. előkészítendő vezető bizottság vezetőtitkárát, Hegyháti Sándor urat, a czébla vett O. P. Egyesület eszméje megismertetésére szólította. Ki is korlelnök felhívásának eleget téven, jelenlévők, előadásból kimerítő tanúságot szereztek arra nézve, hogy egy új intézet, mint a tervbe vett O. P. egyesület létesítése, a magyar pincczermák tudós és mindenek felett szükséges. Mivagból jelenlévők egyhangulag mondták ki az értekezletnek mozg. bizottsága átalakulását. Korlelnök ennek következtében elrendelt a tisztikar megválasztását.

Megválasztottak egyhangulag: elnök *Simon József*, alelnök: Nagy Dániel, titkár: Pogács Vilmos, pénztárnok: Tussay István, segédpénztárnok: Rozics Gyula és mozg. intézőknek: Mancsura Gyula.

Választás után a m. bizottság nyomban határozata emelto, hogy tagjai a létesítendő O. P. E. alakítás költségeihez heti 10 krral járulnak s az így befolyt összeget minden hó végén az elők. vezető bizottság által megjelölt pénztárába küldik.

Mely után értekezlet a legjelkessebb hangulat közt záródott.

Nagy Dániel Pogács Vilmos Simon József
alelnök. titkár. elnök.

A létesítendő O. P. E. érdekében alakított szombathelyi magyar Pincczer A. T. „alakuló értekezletéből.”

A szombathelyi pincczerek mult hó 13-án népes értekezleten megalakították a *Sz. pincczerek magyar asztaltársaságát*, mely czéljait tűzte ki, hogy az összejövetelek által a tagok közötti ismeretséget és jó viszonyt fejlesszi, a magyarosdást és művelődést terjeszti, a közhasznú jótékonyaságot és egyéb, a vendéglős ipar szakba vágó intézmények fenntartását apólia és a létesítendő eszméjét terjesztani igyekszik.

Buzdítja a nyugdíj egyesületbe belépésre a még be nem lépett tagjait.

Ismeretű és terjeszti az O. P. E. eszméjét, szorgalmazza eme létesítendő egyesület alapítókéjére a pénzgyűjtést.

Alakulási értekezletének jegyzőkönyve a következő:

Jegyzőkönyv

felvételről Szombathelyen, 1898. évi október 13-án d. u. 5 órákor megtartott értekezletéről.

Jelenlévők: Varasdy Sándor, Heigli István, Berzay Gyula, Wittner János, Wolf Keresztély, Ringhofer József, Dautlich Gyula, Sasata Gyula, Kántor Ferencz, Klein Adolf, Garai Karoly, Bem R. Lajos, Weber Karoly, Gollerts József, Weis Zsigmond, Plank Gusztáv, Horváth Ferencz, Szauner Sándor.

1) Az értekezlet — összehívóját, Varasdy Sándor urat egyhangulag korelnökké választja.

A korelnök lendületes szavakkal üdvözölte a szalkügyek iránt lelkesülmi tudó s minden jó ügyet fellakoló urakat megjelenséikert. Felkéri Wolf Keresztély urat az értekezlet czéljának ismertetésére.

2) Wolf Keresztély úr behatóan és részletesen fejtegette a pincczerek mai társadalmi állapotát s meggyőzően esztelne az orvoslást igénylő bajokat, oda konkludál, hogy ha a pincczerek összetartva egyesülnek, (Országos Pincczer-egylet alakítás) a szalkfőnökök által támogatva sikeresen elvárhatólag mindazon felelyveket, melyek ez idő szentéle e nagy tesületet felkik.

Indítványozza, hogy alakítsanak egy asztaltársaságot, melynek feladata lenne a költségnél ismeretség és jó viszony szárndítása által, az előtök szalkagként nyuló görögnyos utat simítani, hogy ez uton, mielőbb elérhessük jelszók reformját.

Wolf ur előadását és indítványát az A. T.-ot illetőleg, a jelenlévők megjelenséikert. 3) A korelnök felteszi a kérdést, mondja ki az értekezlet, hogy hajlandó-e az A. T.-ot megalakítani?

Egyhangy igen volt a válasz, mire a korelnök kimondotta az A. T. megalakulását. Elrendelt az A. T. elnök választását és erre Kottbaum Gyula urat ajánlja, kit zajos éljenések közt választottak meg az A. T. elnökének.

4) A korelnök üdvözölve az elnököt és átadta helyét. — Az elnök megható szavakkal köszönet a boldi helyet bizalmat a kartársaknak, valamint Varasdy Sándor korelnök urnak ügybiztoságáért, melylyel, ugyan, az A. T.-ot megalakítja. — Programja a jó hitartás, a kibontott és kezébe adott zászló mellett.

5) Az elnök elrendelt a bizottság folytatóság megválasztását, mely a következők ereimelyezte: Berzay Gyula és Wolf Keresztély alelnökké, Kántor Ferencz és Major Kálmán ellenlékké, Weber Karoly pénztárnokká, Szauner Sándor titkár, Varasdy Sándor gazdává, Ringhofer József és Heigli István felügyelőkké, Dautlich Gyula, Bem R. Lajos, Bognerreg Karoly, Klein Adolf urakat pedig bizalmi férhakká választá az A. T.

6) A bizottság megalakulása után, egy A. R. Sz. kidolgozásával Szauner Sándor bizatot meg és annak előterjesztése és érdemleges tárgyalása f. hó 24-én tartandó összejöveteleire határozottat.

7) Egyelőre több tárgy nem lévén, az elnök, bizottság szavai után, az értekezlet viharos éljenések közt bezárá.

K. m. f. Szauner Sándor
titkár.

Jegyzőkönyv

a loaszoci mozg. bizotts. 1898. november hó 9-én tartott üléséről.

Elnök, Schermann Kálmán ur üdvözli a megjelenséket, az ülést megnyitja és elrendeli a tárgysorozat felfolasását.

Tárgysorozat: 1. Tisztikar kiegészítés. 2. Az O. P. E. elők. vezető bizottságról erkezeti átiratok felfolasása és letárgyalása. 3.

A. T. jelvények megrendelése. 4. A. T. jelző megállapítása. 5. Esztelges indítványok.

Tisztikar kiegészítés erlendeltéven, alelnökül egyhangulag Neumann Sándor urt jel megválasztja. Mely után az elők. vezető bizottsága átiratit felfolasztatva, az új *Ügy-és Rendszabályok* elfogadtattak, az a bizottság további működése azok értelme szerint határozottat.

A Szegedi A. T. jelvénye mintájára 12 drb jelvény megrendelése határozottat.

Az A. T. jelzaválya „előre” állapította meg.

Ez követte a pénztári jelentés, mely szerint a loaszoci mozg. bizotts., mint A. T.-nak eddigi befolyt pénze 0:27 kr., mely összeg gyűmölösítés vegett a loaszoci „Nepbankba” lett elhelyezve. Míután pedig bizottság az elők. vezető bizottság „Ügy-és Rendszabályait” magévá tette. — fennnt összeg az abban megjelölt helyre küldetmi lett határozta bevé.

Fleischer J. ur a „Budapest szálló” tulajdonosa, mint partoló tag belépet a mozg. bizottságba és 5 hétre 2 korona tagsági díjat befizette. Mit az ülés telkes örömmel vett tudomásul.

Ezek után az ülés Berzsényi Miklós és Rába József urnak személyeiben egy két tag köldöttéget választ, hogy Klamark Danó szalkó tulajdonos urat a m. bizottság felszólítva választásról értesítse s öt erre felkérje. Mely után elnök a következők elmarasztalási pontokat ajánlotta előadásra:

Elmarasztalások: 1. 10 filléren marasztaltatik el az a tag, ki a jelzőt jövet, mint favozáskor nem használja, 2. 10 filléren, ki az A. T. jelvényét látható helyen nem viseli, 3. 20 filléren, ki az értekezleten itasan jelenik meg, 4. 4 filléren, ki az összejövetelelen fedett fővel jelenik meg, 5. 4 fill., ki a tagsági díjat rígtlen nem fizeti, 6. 20 fill., ki az összejövetelel ok nélkül elmarad, 7. 2 fill., ki a tisztikar má néven szólítja, 8. 2 fill., ki idegen szót használ, 9. 4 fill., ki a távozni készülő visszatartani szándékozik, 10. 10 fill., ki az összejövetelel alatt társával személyes ügyben vitakozik, 11. 10 fill., ki társait az összejövetelel alatt kártya vagy biliárdra ösztönzi.

Mely pontokat az ülés egyhangulag fogadta el. — Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berkeszté.

Huskó Lajos Schermann Kálmán
titkár. elnök.

Jegyzőkönyv

a létesítendő O. P. E. magykarizasi mozg. bizottsága üléséről, felvétel 1898. okt. 31-én.

Elnök, Kapossy Jenő ur a jelenlévőket üdvözölve, az ülést megnyitja és egyben tárgyalás al bocsátja az O. P. E. előkészítését vezető bizottságról érkezett átiratokat.

Határozata vétetett:
1) A mozg. bizottság, mint A. T. az új *Ügy-és Rendszabályok* ereimelyben folytatja további működését.

2) A bizottság vagyona, pénztári készletéről új évkor kimutatást készít s az összeget a Szegedi Kézművesbankba küldi.

Míután bizottság meg határozta vette partoló tagoknak gyűjtését, a rendez tagok sorába jevezte *Kecskés János*, *Hein* kavéház főpinczére és *Schuden János* urakat.

Tárgysorozat kimerítettéven, elnök az ülést bezarta.

Matajecz Gyula Bauer Béla Kapossy Jenő
alelnök. titkár. elnök.

A magykarizasi mozg. bizottság tagjainak névsora:

Kapossy Jenő elnök, Matajecz Gyula alelnök, Bauer Béla jegyző, Krsch. Matyas

pénztárnok, Reinberger József ellenőr, Kobald István, Unger György, Rardos Vincez, Ginsel Andrá, Bajor László, Wagner Ferenc, Nemeth Ferenc, Ipsai György, Rath József, Herman Antal, Recheberger János, Blaskovics János, Hornyák István, Karm Ferenc, Klanovics József, Kokas István, Hein Gusztáv, Hein Ede, Hein Dani, Kiss Ernő, Guschelbauer János, Derdák József, Horváth Ferenc, Bellák Rezső, Holly Sándor, Krug János, Mészáros István, Lapat Béla, Kecskés János, Schaden János, Belez István.

* * *

Jegyzőkönyvi kivonatok.

I.

Felvételt 1898. szept. 13-án a létesítendő O. P. E. *nagykőrolyi* mozg. bizottság alakult üléséről.

Jelenvoltak: Gyurcsik János, Horváth István, Csendes Antal, Schwarcz Jakab, Schleifer Dezső, Keszler Gyula, Bremer Sándor, Darabán László stb.

A tisztikarba beavaltazták: előnk: Gyurcsik János. Jegyző: Csendes Antal és pénztárnok: Horváth István.

A mozg. bizottság megalakulása után nyomban határozatot emelt, hogy tagjai a létesítendő Országos Pinczer egyesület alkitöltési költéséhez hetenkint 10 krajczárrel járulnak és az így befolyt összeget minden hónapban az előkészített vezető bizottság által kijelölendő helyre küldik.

Több tárgy nem lévén, ülés zártott.

II.

Felvételt 1898. nov. 15-én a létesítendő O. P. E. *nagykőrolyi* mozg. bizottság ülésén.

Miután Horváth István pénztárnok és Csendes Antal jegyző időközben állásaitól megváltak, a pénztári tisztre *Schleifer Dezső* választották, míg a jegyzői teendőket végzését előnk *Gyurcsik János* ur vállalta magára. Ellenőrnékné *Schwarcz Jakab* lett megválasztva.

Elnök, Gyurcsik János ur, miután az O. P. E. elők vezető bizottság új *gy. p. Rendelvényét* és az erre vonatkozó átiratot felolvasta, pénztárnok a bizottság vagyonáról a következő kimutatást terjesztte elő: a bizottság pénztárába tagsági díj és büntetés czimén befolyt 2.85, ebből 40 kr. kiadatot, maradt 2.45. Mely összeg a létesítendő O. P. E. számlájára a Szegedi Kézművesbankba beküldetett.

Mely után, tárgy nem lévén, előnk az ülést berekeszté.

Keszler Gyula Gyurcsik János
h. pénztárnok. előnk és helyettes jegyző.

Alkítási költségek.

Kül- és pártoló tagok.

Az O. P. E. előkészítését vezető bizottság előhökébe Zólyomból a következő tartalmu levél érkezett:

Mélyen tisztelt előnk ur!

Miután városunkban a kartársak csekély számánál fogva mozg. bizottság nem alakítható, van szerencsénk b. tudomására hozni, miszerint alulírottak az O. P. E. elők vezető bizottságába a mai napon, mint rendes külltagok beléptünk és a következőköl a tagsági díjat a Szegedi Kézművesbank czimére elküldtük. — Hazafias tisztelettel

Zólyom, 1893. nov. 14.

Dorner Ferenc *Guttenberger Károly*
főpinczer. főpinczer.

A beküldött tagsági díjak:

Dorner Ferenc fp. Hungaria sz.	2 hó—80
Szatroszta László éth.	1 hó—40
Guttenberger K. fp. Vasut vendéglő	1 hó—40
Starm László fp.	1 hó—40
Már a múlt számunkban említettük, hogy <i>Füglein Ignác</i> az elők. vez. bizottság kültárgya, Budapestről a következő kartárs uraktól küldte be a tags. díjakat:	
Füglein Ignác, (megújítva)	3 hó 120
Réner Sándor fp.	3 hó 120
Nyitrai József segéd p.	3 hó 120
Eisler Ferenc segéd p.	3 hó 120
Adler Vilmos tekeőr.	3 hó 120
Oláh Sándor zenekara	—40

Kovácsics Ignác ügybuzgó szakítársunk Bánréveről harmadmagával lépett az elők. vezető bizottságba s *Randevgh J.* előnknek a következő czimektől küldte be a tagsági díjakat:

Kovácsics Ignác	3 hó 120
Domján István.	3 hó 120
Tromler Miklós	3 hó 120
A losonczi mozg. biznts. pénztárnoka <i>Berzesnyi Miklós</i> ur a következő újabb egy hónap tagsági díjakat küldte be:	
Schermann Kálmán fp.	1 hó—40
Neumann Sándor fp.	1 hó—40
Haskó Lajos éth.	1 hó—40
Rába József éth.	1 hó—40
Bracek János éth.	1 hó—40
Berzesnyi Miklós fp.	1 hó—40
Wolf Fülöp bf.	1 hó—40
Gonda Matyás bf.	1 hó—40

Francik Rándor Herkulesfürdő 1 órára ujjította meg tagsági díjat —46

Ernst Ferenc ur, az iglói mozg. bizotts. pénztárnoka szerkesztőségünknek a következő — Szegedi kézművesbankba küldött — összegről tett jelentést, felsorolva egyszerűen a czimeket, kik ahoz a következőköl járultak:

Az iglói mozg. bizotts. elnöke, Bogner Károly fp., Millenium kávéház, 3 hó 120
Ernst Ferenc fp., Feketehegy sz, 3 hó 120

Rendes tagok:

Singer Mihály fp., Bányász sz.	3 hó 120
Munár Viktor éth.	3 hó 120
Takács Béla éth., Feketehegy sz.	3 hó 120
Demusz Károly éth., Kék golyó sz.	3 hó 120

A *nagykőrolyi* mozg. bizottságtól a Kézművesbankba érkezett — 245

Ujvádköri Radnyanczu Kornél az O. P. E. elők. vez. bizotts. ügybuzgó és r. kültárgya ismét a következő tagoktól küldte be a tagdíjakat:

Mayer József szakfő, (lapmunkat.)	2 hó—80
Linzmayr Gyula szobafp.	1 hó—40
Kinsker Miksa	1 hó—40

összesen: 26.85

Melyet lapunk 23-ki sz. kimutatott 265.67

összeghez hozzáadva, összesen van: 292.52

Győrben mozg. b. alakuló gyűlés f. hó

23-án tartott. Jegyzőkönyv érkezék.

Az Orsz. Pinczer-Egyesület elők. vezető bizottságtól.

(Szege, Polgár-utca 21. sz.)

T. Kartársaink!

Bizottságunk ülésének határozata folytán különösen oly helyekről, hol mozg. bizottság nem létezik s létesíthető — minden tisztos előlélt kartárs aglja lehet az Országos Pinczer-Egyesület előkészítését vezető bizottságnak. A tagsági díj hetenkint 10 krajczár. melyet is legkevésbé egy órá (4 hét) körünk beküldeni. Továbbá felkérjük kartársainkat, hogy a t. főnök urakkal az O. P. E. eszme és czélját megismertetni s az előkészített vezető bizottságnak pártoló tagjaivá meg-

nyerni törekedjenek. (Pártolási díj egy hétre 20 kr.) A kül- s pártoló tagsági s minden czimén érkező pénzek az O. P. Egyesület alkítási költéséighez csatolatlának.

A Orsz. P. Egyesület előkés. vezető bizottság:

Randevgh József, *Tóth Endre,*
előnk. főnökök.

A becsapott vendéglős ipar vagy a vendég közönség?

(—z.—) Hamarjában még ki se lehet találni, hogy tulajdonképpen kit is csaptak be jobban: a vendéglős ipart, vagy a vendéglősönséget? . . . a bor- és az étel- és ital-ügyünkben. . . . Olyan időskorú áruink és „haladás” és „művel”-nek nevezett korban, hogy az embernek szinte félni kell embertársától, még attól is, kivel tan legbizalmasabban lábon áll, hogy az vajjon nem-e csapja be?

Az különben, hogy bort gyártanak, nem ujjoljuk. Hogy ennek törvénye van: tudjuk. Azt azonban, hogy e műbörök, mint természetesen árusítják el a lelketlen s megfogadodás felkeltéséigben szenvedő borkereskedők, (pécsi Engel és Kann Armin és fia) czégek) nemcsak a józan ész, de a törvény is szigorúan tiltja.

Számra megdöbbentőleg hatottak ránk a hírek, melyek a napi sajtó útján jutottak a nyilvánosságra a pécsi borhamisító czégekéről. Ezek a haszontelenségnek tűző kufarok nemcsak egy vendéglős szakítársaknak, hanem több városból — mint Budapest, Kolozsvár, Sz. Udvarhely, Sz.-Keresztúr, Sz.-Ujvár stb. — többeket alaposan becsaptak hamis borokkal, melyet „pompás óbor”-nak, „12-14—16 kr. arusították és ki tudja már mi, idők óta” 12 krajczárért „pompás óbor”-t kaptak, hiszen az pompás üzem” gondolhatjuk többben a jóhiszemű vásárlók közül. De nézzünk csak ide ezen számkra, a melyekkel a mult héten egy zslavármegyei idei szőlőtermő borok eladását lett kimutatva. Mind el kell az utolsó leppéig — mondja a hivatalos kimutatás — és pedig: Itejer 18—22—28 és még 30-Ával is.

Közönségen újbortok 28—35 és tessék, a pompás „óbor” Itejer csak 12, legfeljebb a még „pompásabb”-é 16 kr.

De a híres bortermő hegyek közé ékelt „pécsi” Engel és Kann Armin és fia bor kereskedők családokkal az egyszer csufosan rajta vésztettek.

Míg előbbi a „mintá”-ja miatt keveredett nagyon is nagy gyauba, utóbbinak — Kann A. és fia) czeg — az erdélyesi vendéglősöknek bizottságában egy-másra foglalkják le a hamis borokat. A legjobban borairka a vizsgálat elrendelését maguk kérték. A család egész kiküldöttje pedig ott diákokot, hogy a borvisszélő bizottságot — ha lehet — a maguk részére hatják. Es a mint a alattomos szándékuk nem sikerült, utasítottak vissza a telhetetlen „kincses”-nak nagyobb összeget, melyeket a bortól áron kívül kitérték még, ha visszavonják illetők panaszait. A többi tények kiderítésére a borvisszélő bizottság van hivatal, míg a megtorlat — remélhetőleg a legszigorúbb megtorlat — az igazságszolgáltatás fogja alkalmazni a „borhamisító”-ra.

„A.M.A.” a következő markás szavakból dobja a nyilvánosság elé a borhamisítókat:

„A borhamisító országok, talaj és család egyuttal s a kit ezen a tetten kapta, azt ki kell részesíteni a becsültes emberek társaságából.”

„Ottyunk tehát most, a hol a dolog tán rendén is volna? Nem. Ha a borhamis-

sítők el is veszik a megérdemelt büntetés, ezzel a vendéglős iparnak még nincs elegendő szolgáltatása. A vendéglősöknek először erkölcsi reputációt, másodsorban iparnak és saját anyagi érdekük előmozdítására szövegéből e tekintetben el egészen más eszközökhöz kell folyamodni. S minők lennének ez eszközök?

A miatt köztudomású dolog az, hogy minden vendéglős vagy korsáros kiöltött ügyellességre nem mehet a szőlőhegyek alá, hogy ott tele töltöessen száz adós hordót, épp úgy nem szenvedünk hiányban azon utadnak sem, hogy nagyon soknak jól esik az, ha a borkereskedőjől kapnak „pompás bort” és még, ezenkívül ívelt is. Igen jól esik nekik, mert hat igazabban szólva: kissé rá is vannak szorulva. Ez így van. Tegyük fel azonban most; ha a magyar vendéglős-osztály tehetősebb — vagy éppen rendelkezés — tagjai közül többan csoportba verődve, egy szervezetet alkalmatlanként és az szövetkező központi pincézért (s továbbá) mondjuk Budapesten, míg a nők, vagyis vidéki pincézektől a bortermő tájakhoz közeli városokban állítaná fel. Mit ér, vagy mit érhetne el egy ilyen „szövetkező”-ből alkult szövetkező?

Uram, tisztelt vendéglős urak! Targyaljunk, értekezünk kissé e dolog fölött! Ne legyenek oly visszavonult, oly közönyösök s különösen ha saját érdekükről van szó. Fél-félszázadunk s néha egy kis juvenczélésbe is kiöltörik a borsárgaság és a még nagyobb borsárgaság miatt, azonban ha valamit a borképzés tenni kellene, nem mozdulunk. Nem mozdulunk akkor, midőn az olaszok pincésit borkalkit elársztották az országot, hogy ezzel a pécsi borkeresztészetét a mindig jóhírű magyar bort háttérbe szorítsák s a magyar vendéglősöknek érzékeny károkat okozzanak. Mert bizony ennek is csak a magyar vendéglős és korsáros iszaga meg a lévél.

De ha mindégig nem is tettünk semmit is, nem szabad most tetlenkedünk. A nem mindig következetesen gondolkodó vendéglősöngy egy-két maroknyi bűnt rájuk is vélt látni a borhismitokt bűnéből. Ő ugyanis nem tudja most azt felgöngy, hogy tulajdonképpen kit is csaptak be azok a borhismitok, a vendéglősök-e, vagy a vendéglősöngy?

Mi tudjuk, hogy a magyar vendéglős ipar lett bucsup. És ennek tudatában lévén, fontoljuk, tárgyaljuk meg kissé behatóbban e dolgot, t. vendéglős szaktársak, mert utóvégre is valamit tenni s e bajon segíteni kell. És ha megpróbáljuk tenni csak egy lépést is a fent nevezett szövetkezet felé!

Várjuk a dolgot folytatását!

Nyugdíj ügyek.

Társzűke miatt jövő számban.

Külföldiek.

Előfizetőink figyelmébe. Több helyről kaptuk a panaszt, hogy lapunkat nem kapták meg. Miatán a panaszok közt olyanok is fordulnak elő, kik már több példányt nem kaptak volna kéhez, kérünk fel — nemcsak utóbbiakat — mindenkit, hogy ily esetben, s lehetőleg azonnal, az ebélly intézkedhetés végett egy s kr.-os levelező-lapon értesítsék lapunk kiadónaital.

A „Mit akarunk?”-ra névcs mindazon mozgalmi bizottságot, melyek a tárgvet teljes névsórárt meg be nem küldték, tisztelettel felhívjuk, hogy azt e 30-ig beküldjék szíveskedjenek.

Lapunk mai számából kimaradt a „Vigyzat” című czikkünk, a melyet jövő

számunkban közölünk, s melyre az általános figyelmet újra felhívjuk. Kimaradtak még „A nagy közönség”, a vendéglős és pincéz szaktárs egyaránt érdekelt folytatásos közlemény és a „Pincéz értekl Londonban”. Ez utóbbi már a jövő számunkban, míg „A nagy közönség” a karacsony után következőben nyer befejezést.

Személyi hír és helyváltozások. Hoch Lajos, a kolozsvári New-York s legutóbb a szegei Tisza szálló kávéház volt déré, szakavatott főpincézre Gyóffót a Kisfalud-kávéház főpincézé állását vette át. — **Ugyanitt Lets Antal** ismert szaktárs regg. fizető, **Kataka Lajos, Pánca Pál, Tragayzer Gyula és Schindler Ferenc** segédpincézéi állást nyertek. Az újságírói állást **Sihöszy Jenő** töltötte be. — **Roth Géza** ügybuzgó szaktársunk Zilahon a Nagy szálló felp. állását foglalta el. — **Dorvatis Mátyas** ügytervező hivuk Baján a kompozti szálló főpincézéi állást nyerte. — **Küttner János**, legutóbb a hatvani vasuti vendéglő főpincézre, ugyanitt állást Trencsenben az Arany bárnny szállóban foglalt. — **Mayer-novszky Lajos** lelkes ügy-és lapíratunk Baján a „Nezeati szálló kávéház” főpincézéi állást vette át. — **Kiss János**, a győri Wagner-féle vendéglő volt főpincézre Iaza Bogozsólba (Sopron m.) utazott. — **Lüttger Ferenc** Szentesen a Gola-kávéház volt főpincézre Budapestre utazott. — **Arnisz Lajos** Bekes-Gyulán az „Othon” sorscarnakban éthoroldi állást nyert. — **Jánossy István** S-A-Ughylen a Frissheimar vendéglő éthoroldi állását foglalta el. — **Horváth József**, a szent-gothárdi kora-szálló főpincézre ismét főpincézre szállóféltre, Nemese-Sömlyénbe utazott. — **Kopcsinóts Antal** Újvidéken az Ersebet szálló éthoroldi állást nyerte. — **Wite Miklós**, a nagykiskai vasuti vendéglő hosszabb időn át volt főpincézre, ugyanott az újonnan alakított Boho szálló főpincézéi állását f. h. 27-én veszté át. — **Kecskés János** Nagy-Kanisán a Hein kávéház főpincézéi állását foglalta el. — **Grünfeld Gyula** ügy-és lapíratunk Kisvárdán a Központi kávéház főpincézéi foglalta el. — **Schwab Gusztáv** Brassóban az Orient szállóban éthoroldi alkalmazást nyert. — **Skultély Lajos** ugyanott új állást foglalt. — **Schönhehl Miksa** Kolozsvárt a Bazini kávéház főpincézéi állást vette át. — Ugyanott az Europa kávéházba **Lacher Gyula** mint segédpincéz lépett. — **Szathmáry Kálmán** Maros-Vásárhelyt a Transylvania szálló fep. állását foglalta el. — **Kerecz Pál** Szegepen is előnyösen ismert kartársunk Kolozsvárt a New-York szálló szobapincézéi állást nyerte. — Beszterczen **Leitner Ferenc**, a Sahling szálló étteremében mint főpincéz, — **Gáll Gusztáv** a Magyar király szállóban mint szobapincéz nyertek állást. — **Merklis Ferenc** ügybuzgó szaktársunk Brassóban a Vigadó kávéház fep. állását vette át. — Ugyanitt **Vucetics Dóme** az Europa szállóban éth. állást foglalt. — **Polyányi József** Maros-Vásárhelyt a Letter étterem fep. állását vette át. — Ugyanott: a Központi szállóban **Fodor Lázár** mint éth. alkalmaztatott. — **Pocak Lajos** déré ügybuzgó kartársunk Kolozsvárt az Ács-étteremben mint éthoroldi foglalt állást. — **Bergl József** Miskolczról Szegepre érkezett. — **Gregory Béla** Esztergomban a Központi kávéházban segédpincézéi állást foglalt. Ugyanott **Siffr Béla** a Magyar király szállóban éthoroldi állást nyert. **Jakó József** Szegepen a Schwarz vendéglőben éthoroldi állást nyert. Ugyanott **Szűke Lajos** a Tisza kávéház regg. fizető pincézéi állását foglalta el. — **Meggyesy Lajos**, a kaposvári Hungária szálló volt főpincézre ugyanott a Ferenc József szálló főpincézéi állását foglalta el. — **Mészáros János** ügybuzgó szaktársunk Szegepről Szatmárra utazott.

Dolgozótársak és levelezők. A jó ügynek onzetlen harcosai, lapunk munkatársai ismét szaporodtak. A jeles és nagy erő, tisztelt munkásaink névsórárt — ifj. **Mayer József**, az újvidéki Mayer-nagyszálló tulajdonosnak ha, ügyünkér névze igazi tehetség s **Verhonia Lajos** nevelés — a következőképen adjuk: **Verhonia Lajos**, osztályunk közügyeinek előmozdításán sokat fáradozott s lankadatlan bajnokai, a jeles szaktárs **Ujkor-**unk munkatársának megnyertük.

vidékről t. szaktónk Mayer Imre szállótulajdonos nemesen gondolkodó szaktársú t. tapasztalt déré fiat, Mayer József urat sikerült megyneni. Továbbá dolgozórtás és levelezők lettek: **Győr, Geislingner Endre** (kinek vezércikkét olvassuk lapunk elején), Kolozsvárról **Nagy Dániel**, Budapestről **Lokács Gyula**, Beszterczéről H. Kovacs József munkatárs és Lessing Bandi levelező. Udvözöljük a nemes munkában onzetlen részt venni kívánó tisztelt társainkat!

Uj sórcarnok Kolozsvárt. Pefchy Ferenc, szaktársaink az egyik kiválósága s ügyeink ösztöne barátja, a Grand kávéház szomszédházában egy elegánsan berendezett „Minta sorscarnok”-ot nyitott. Sok szerencsét az új törekvének!

Eszküvő. „Háiba no, asszony kell a házhoz” — mondta Bakos Antal, a szegei „Horváth testvérek” vendéglős hosszabb időn át volt déré pincemestere, egy bizalmasabb barátai körében. És a mint mondta: megkérte szép ideifjaink, Horváth Rozalia kisasszonyt, a Horváth testvérek bájos nővéreinek kezét, a kivel folyó h. 21-én — úgy lehet, tán életének legszebb napján, — meg is tartotta esküvőjét. Az esküvő után a Hagenmacher-féle Horváth testvérek vendéglőjében gyűlékezett össze a más sereg, a hol őket egy valódi lukultusi lakoma várta, melyet a feltehetően nap emlékre a vendéglő bérlok adtak. Lakoma után az ifju s boldog pár a mézes hetek eltöltésére a „doromsai szélmalom” híres hazájába, K.-Kun-Doromsai utazott, hol a vőlegény, Bakos Antal, a pincze szakma e déré kezeleje, az O. P. Egytelnek pedig párt tagja a **Nagyrendelő** már a mult h. 15-én átvette. — Mindannak daczára, hogy nem sokára hull a dér, esik a hó és száll a fergeteg, a Doromsához közel fekvő Szegepről sok barátai fogják kelernesi az új házaspárt boldog fészekében, Doromsán.

Vasuti vendéglő átvétel. Keller Sándor, a deesi „Nagy fa” szálló jó hírnevű bérője a deesi vasuti vendéglőt október h. 15-én vette át.

Változások az O. P. ügye érdekében. Szegepen **Ruff József**, az O. P. E. élők vezető bizottsága igaz ügybuzgó alelnöke s a Korona kávéház bérője üzletét f. h. 15-én adta át **Schreiber Antalnak**. Ruff József fep. kit a pincéz osztály ismét mint tagját üdvözöltet, f. h. 22-én vette át a Tisza szálló kávéház főpincézéi állást s mint a jó ügye levé — miután több kik s alkalma is leendő — fogja általa előmenetelt látni az O. P. E. élők, vez. bizottság csakugyan nagy munkája. — **Fuglyin Gyula** az O. P. E. élők, vez. bizotts. r. kiltájga, legutóbb Budapesten a Nizza kávéház volt főpincézre, Szekesfejvárt a **Fekete Gyula** lapunkmunkatársunk tulajdonát képező „Othon” kávéház főpincézéi állását vette át. Szaktársunkat, kit a jó sors egy oly fonék üzletbe vete, mint Fekete Geza, ki maga is faradott és fárát meg egyre a közjó előmozdításán, — üdvözöljük ez örvendetes alkalomnál!

Hymen. Koronya Imre, a Kass Vigadó étterem főpincézé f. h. 8-án eljegyezte Kovacs Mariska kisasszonyt, Kovács Márton szegei vállalkozó bájos leányát. Áldást és boldogságot kívánunk frigyükre!

Kolozsvárt Pogacs Vilmos, a központi szálló szobafőpincézre eljegyezte Jördén Emília kisasszonyt, Jördén Károly kolozsvári tekintélyes iparos szepműveltség leányát. Felhívten és tartós boldogságot a tiszta szerelemből kötött frigyéből!...

Egy pársly sorsórtól esztergomi levelezők a következőket írja: Városunkban három számozott üzlet van: a „Füredi” szálló, a „Magyar király” és a Központi kávéház, melyekben a létesítendő O. P. E.

Jávára gyűjő perselyek állítottak fel. Ezen három üzletben van 10 pinczer s a 10 körzött 2 olyan, a kik ügyünknek valóságos ellensége. Egyik egy Noe idjéből való pinczer (csakhogy akkor *Bolcs* szerint még szent Péterben kívül nem volt más pinczer. Szerk.) ki sorsával teljesen ájégedett, ügyünk csak lemosolyogva; a másik egy ehordó, ki a jó ügynek hive akkor, ha arra áldozni uton kell. És most e kettő között a Wíllinger Béla ügybuzgó kártársunk a pörölykésztől, a kit a két „jeles” vértanú hársája kész volna huroczni a miatt, hogy a pörölybe a vendégek az *ő boraralójukból* raknak. „Pedig tessék elhinni, ha az esztendősi közönség ezt az ő rovásiuk nem számítja. A mult heten is egy igen filisztri vendégkiszorító úttyárt a »Fürdő» szállóban, kik közt egy tekintélyes ur — ki biztosanugan czéjját mindenütt ismerteti és pártolással ajánlja — elkernte a pörölyt, melyet Wíllinger barátunk készséggel adott át. Ezt látva a két »pinczér», sorsátságba estek és Wíllingernek rögtön ki-sajátították, hogy ha el nem távolítja, menten ki fogják dobni (nem őt, hanem a pörölyt). És azóta a szegény pöröly Wíllinger kártársunk ladájában pihen és gondot szomoruja a többi társaira, kiknek nem kell buzdosi s lopva gyűjteni a filléreket a minden pinczér szent ügye megalósítására!...

A pinczér. A napokban egyik szegedi napilap valami Braun Lidor nevű pinczéről írta, ki állítása szerint nagy sokszor künn volt a rokusi pályaudvaron — a rokonat várni — s a kit ezért beakusdár a rendőrség és haza Verseczre toloncoltatott.

Mi elhiszünk azt, hogy a pinczérség közt is — mint bármín más társadalmi osztály közt — vannak tolvaj és gazemberek. Azonban azt az indoklást meg se tartjuk elegesnek, hogy azt a Braun J. pinczér csupán csak azért vették gyanuba, mert az az állomáson többször künn járt, lyetnekép gyanuba vehettek bárkit is, a kigyézkészen többet kijár az állomásra. De lehetséges, ha nevezett nem pinczér, még tán be se kísérnk. Mert, oh és szomorú igazság, hogy a »pinczér»-nek mint a nagy közönség, egy a hatóság előtt sincs semmi becsülete. És mindennek dacára sok pinczér; meg se akarja megérteni az *Országos Pinczér-Egylet* czéjját.

Londoni hírek. Londonba Budapestről Halusz N. és Hermann Adolf kártársak érkeztek, kiket a Londoni Magyar Pinczér-kör tagjai igaz honfi és kártársi szeretettel fogadtak.

A szombathelyi vendéglők akciója a szatócsok ellen. A szombathelyi vendéglők és kormasorok érdekszövetségét, hó 3-án d. u. 3 órakor Gabriel György elnöke alatt, ennek vendéglőt helyiségében népes értekezlet tartott, melyen Szombathelyi valamennyi vendéglő és kormasóra részt vett.

Aikalmul szóigalt azon körülmény, hogy a pinczérök a mult hetekben számos helybeli szatócsot rájta kaptak, mikor a tilalom ellenére zárt ajtó mellett poharban bort és sört kimerék, mely üzelmek a vendéglőkért érzékenyen megkárosítják, a mennyiben a vendéglők és kormasorok fő jövedelmi forrását a bor és sör kimerése képezi, mi után a legsúlyosabb adófizetési kötelezettség nehezedik rájuk, a szatócsok közön-éges áruzejké gyantant ársítják a bor és sört a nélkül, hogy e czímen a legcsekélyebb ádvál volnának megrova s ezzel oly konkurrenziait képeznek, mely a kormasorok ekziszenzúáját komolyan veszélyezteti.

Beható eszmecsere után az érdekszövetség azt az egyhangú határozatot hozta, miszerint felterjesztést eszközöl a kir. pénzügyi igazgatósághoz és esztéig a pénzügyminisz-

terhez, melyben a baj gyökeres orvoslást sürgetik, ellenéköz esetben kategorice kijelentik a panaszok, miszerint teljes képelemmel adófizetési kötelezettségüknek megfelelni.

Az érdekszövetség sokat remél ezen lépéstől, mert nem hiszi, hogy a kormány az ő megjelölésük rovására a szatócsoknak privilégiumot nyújtani szándékozik.

Gyárfas Kislától kávéház. Győrnek e a legújabb s modernbe berendezésű kávéháza, az otáni notabilitások kedvelt, Otthon-á, melyet a remek festészet Dunántúl szépségévé varázsol, az új városzházal szemben van. A mindenkinél figyelmelt leköző gyönyörű berendezés s kényelemmel ellátott kávéház Gyárfas I. ur, a budapesti újságíró, Otthon-ának sok éven át volt bérleje tulajdonát képezi, kinek ez uton is ósztíme gratulációkat fejeznek ki.

Menyegző. Viregyházán *Lenyvel Miklós* kelkes ügybarátunk Nagy Annika kislánnyal, Nagy Sándor régi szaktársunk kedves, szép leányával f. hó 3-án tartotta menyegzőjét. Údv és szerencsekívánatunk a boldog ifjú párnak!

A czigány szava. No hát má' az is igaz ány, hogy lutrira rákni és cigány szavára adni nem érdemes. Ezt bizonyítja egyik derék levelezőnk s az O. P. E. egyik főmunkása, főleglen Igraucunknak sora, a melyekben tudunkra adja hogy... ő ugyanis Budapestben a Nizza kávéházban — hol nem rég főpinczér volt — azt az üdvös szokást hozta be, hogy az ott játszó zenekarral — felkérés után — az O. P. E. javára naponta egy picizalt (mond hatost) fizettet. Ezt az Oláh cigány — akajuk mondani *Oláh Sándor*, a banda fője örömmel fogadta, azonban már az ötödik nap a »picizalt» fizetést megtagadta. Egy kártársunknak, ki ennek okát tudakolta, a következő információt nyújtja a bandafő:

„Hát te bibist, nem messe a káracszony, a picisla kis mályasra kell!”

No adta-vette, hát ilyen a *czigány* (Oláh Sándor) szava?

Uj szálló Félégyházán. Az építkezés, a szállóhoz tartozó helyiségek, szobák festése s kisebb rendezőhatatok már teljesen befejeződtek. Most már csak a berendezés, a szálló butorzatok elhelyezése van hátra, melynek is bevégzésére az »Uj szálló» bérleje, osztályunk egyik szakképzett s gyakorló tagja, *Decker János* a szegedi Tisza szálló kávéház eddig volt érdemes főpinczere a napokban utazott át. Az új és berendezésével a mai kor igényeinek minden tekintetben imponáló szálló megnyitása december elején lesz. Sok szerencsét t. ügybarátunknak!...

Szombathelyi hírek. A szombathelyi pinczérkört által szervezett »betegsegélyező pénztár» felterjesztett alapszabályait a miniszter nem hagyta jóvá. Azon indokolással küldte vissza a megye alispánjához, hogy nem hagyhatja jóvá, mert a pinczérség kiválasztása valóságba döntene a kerületi betegsegélyező pénztár.

Londonból írja tudósítók, hogy a *Londoni Magyar Pinczér-Kör* helyiséget változtatott. A kör új és otthonias kényelmű helyiség új czíme: 50. Charlotta Street. Fitzroy Square, London, W.

A Londoni M. P. K. legutóbbi ülésén a választmányi karban változás állt be, a mennyiben előnként újra a régi kedvelt egy — a kör alapítók közt első, Frenreisz Ede igaz ügybarátunk lett megválasztva. — Titkár a régi jó toltu, Kiss István, és pénztárnoknak Vizmarty Béla pénztárnok. A választmányba egy új tag — Kappel Henrik választottat be. A »Kör» rendes tagjai név-

sorát lapunk térszüké miatt jövő számunkban közöljük.

A *Londoni Magyar Pinczér-Kör* első elnöke honfársait, a magyar pinczér kar tehetősebb tagjait, egy a humánus érzelmű főnök uratak tisztelettel felhívja, hogy nemes tervek előmozdítása s kis tökélyű garanciaza czéjából — melyet jobbra az ottani állás nélküli szegényebb sorsú kártársak felségelyezésére (egymást segítézésre) fordítanak — szíveskedjenek pártolásokban részesíteni. A hátni csekély adományok a magyar pinczér szaktalpban köszönettel nyugtatnak. A küldemények következtül kéremek czímezni: L. M. P. K. »Hungarian Waiter's Society» 50. Charlotta Street, Fitzroy Square, London, W.

Szálló átvétel. *Kálnán Sándor* közismert nevű s kiváló szakfokon Mezőtúron a »Nemzeti szálló» teljesen átalakítja, október hó végén vette át és szánt a szállóhoz tartozó fénys kávéházat, — melynek berendezését megalakította a napokban készülték el. f. hó 20-án nyitja meg. A szálló főpinczere állását *Stedd János* derék szaktársunk foglalta el.

Minden Tamás (Üdvözöl) Ujévi Kis Naptárral. A minta-példányok (kék és bordeau színben, arany nyomattal) már mind szét-küldtetek s már megrendelések is érkeztek be nagyobb számmal. Az *ujévi (üdvözöl) Kis naptár* rendelti szándékozik ezen a nyomda is felkérjük, hogy *megrendeléseiket minél előbb szíveskedjenek behiteleni*, hogy a nyomda azokat — felhalmozó fő rendezés munka dacára is — a pontos időben küldhesse el a rendelők czímére. A *Kis Naptár*ok *egymásitól terjesztést* — miután az a »pinczérség ügyével is foglalkozik — b. figyelmébe ajánljuk a t. kártárs uraknak és egyben felhívjuk őket a *»Kis Naptár»* má számunkban közölt hirdetésére. Nem tartjuk érdektelennek megemlíteni, hogy a kis naptárakban előforduló *»Milliók»*-at a *»Milliók»* szerzője a Nyugd. igazgatóság figyelmébe ajánlja, miután szerző szerint a nyugdíj-egyet legy egy-pár százézerhez egész ingyen jutna. Ez pedig ugyancsak nem megvetendő összeg.

Komédiás pinczerek.

»Hippodrom Haus».

Epesti tudósítók egy bpesti kíváncsak egy megbolondult ötleteiből eredő s »komédiásokká» csinált pinczerekről írja a következő sorokban, a melyre nézve szerény megjegyzéseinket a sorok befejezése után folytatjuk.

Hangzik pedig a level:

T. szerkesztő ur! Nem hinném, hogy tudomása ne volna már, mint a pinczerek »Ujkor» szerkesztőjének — kinek mindennek figyelmét a szakkörök iránti érdeklődés köti le — az előre is hirdetett legújabb budapesti látványoságról. Mert — esküim akár lehet nevezni. A városigélt bődök, paprika Jancsi színházak s az »Os Budavári» kapui már bezártak s így most nincs másútt és nem is láthat szöbb látványosság a t. publikum, mint a *Haus»*-féle nagy kávéházban a mely — miután mi den új — eléggé fényes is. Ez azonban a vendég figyelmét közel se köti le annyira, mint a külföldről be-erősökölt különféle jelmezek, melybe it a pinczerek vannak bujtatva.

Nalunk »pinczér reklám» eddig nem létezett és ugyancsak meg voltam lepve, a midőn azon szomorú valóságokról keltet meggyőződést szereztem, hogy: már létezik. De nézzük a reklám jelmezes pinczereket: »zöld frakk», ugyanilyen »tér nadrag» lent nagy csokorral, fekete harsnya, kivágott cipő; továbbá: czifrán tűzdel mellény, izlestelein nyakendő és galér... Gyönyörü látvány!

Mind ez ellen még sem volna kifogásom, ha az úgynevezett „uniformis“-ot ott látnám, a hol kevesebb feltűnő, p. o.: hippodrom, cirakusz stb. ily helyeken, hova a közönség csakugyan nem jár meg; — de nem ott, hova a társadalom nagyobb részint művelt eleme nem b. l. önközpont. Akar mutatni! Meg fog engedni tán t. Hanusz ur, hogy ezen megveszégeltem! Szerk.) zsebeséret nemetszemet nyitvánimot. Nagyon szomorú helyzetre vall, hogy egy főnök, ki egykor szinte pincéz volt s ki már szorgalmal által s kifogástalan modorával (kétl) a szerencse sem állt nagyon messze) a kávéis ípar élén áll, hogy egy ily főnök teszi nevével tárgyalva egykor — kartársait s használja őket: reklámait! Nem tudom, az ő idejében — a mikor még a pinczéségen nem élt ily néhez viszonyok közt — ő, ily feltételekkel beletéte volna egy üdülőbe? . . . Vagy ha pedig ezzel csakugyan feltűnőseget akar hajlítani, akkor miért nem állt ő is megint egy ily komédiás jelmez: — Hiszen ő a „személyzet“ főnöke — (Hát bizony e szép példával neki illenek előjárni. Szerk.)

Mindzek után kijelentem, hogy nem Hanusz ur b. személye, hanem izelensége ellen van kifogásom, a melyvel az összes kávéis segítéket (hát a kávéis segítéket kávé is a pinczéséget? Ezek kis Miskók! Szerk.) kompromittálta.

Egyet akarok még csak megjegyezni, hogy nyitult ki már több üdülőbe s nagy felfűlésekkel berendezett kávéházak, de hasznos Hanusz üdülője egy főnöknek az támadt, pedig nagyobb rész világotát egyének. Végül még megintem e levelet, hogy kartársaim, a pinczéséket annyira lealázó dolgot tudomás szerencsén és hogy t. Hanusz ur hátra tán megis rajjonne a, hogy ő nemcsak a tisztességesen gonfolkozó pinczés, de hasonló üzlet tulajdonosok nézetével is ellentétbe jött.

Budapest, 1893. november 16.

Lukács Gyula.

„Igen, tisztelt vendégsereg, ezek az én boldogjaim!“

Halló, pinczésé? . . . Mert Hanusz, a tisztességes ípari érzelmeiből kivételközött kávéis azt mondja, a mikor az üzletében alkalmazott pinczéséket (kartársaim) komédiás rongyokba öltözteti s a vendégek elé mint „Ostoba figurákat“ állítja.

Tudósnok azon állítása, hogy ő (Hanusz kávéis) is pincéz volt valankor; aligha téves információ nem alapul. Mi inkább előhiszük, hogy valami bukott szatócs vagy kremlerséből került ki, miután az erkölcsi érzék eltompúsza rendszeren az ilyen, már más pályán tökére vergődött embereknél szokott leghamarabb beállni, így emiatt csak megkülönböztet e szemtelen hitványt — hősérel t. laptsánc, a „Vendégülök“ lapja), s melynek hasábján „Hanusz ur valóban jófejű, a meggyalozott pinczés testét“ czimtel jelent meg egy hosszabb cikk — érdeme szerint — az erkölcsi labbal hátra rugdosó „Hanusz“-ról. De hát valami örök szépség, vagy képzeldésből származottak s kell, hogy legyen az a Hanusz-éle megvalósított elhatározás, a mely a tisztességes érző embernek józan gondolkodását egyenesen az illető ellen hívja és fordul is el az tőle azonnal a legnagyobb undorral. Csak egy meghibbant elméjé lélek vetemedhetik ilyesmire, ám . . .

De szakítsunk ezt félbe egy pillanatra. A „pinczésé mozgalma“ folyók ország-szerte egy eszme megvalósulása érdekében, a mely eszmének sarkait kepezik: a pinczéséget társadalmilag elismertetni, a pinczéséget aláasott társadalmi tekintélytel fölmélni. „Mert hiszen az a pinczés is, mint a többi, ember; Isten képeire alkotva. És az a

pinczés nem-e lehet épp oly tisztességes és becsületese szándéku, mint bármelyike is a társadalmának?

A szállásolók, vendéglátók, kávézók, pinczésék, kávéis-segítékek országos nyugdíj-intezete nagyon hosszú küzdelem után magalakult. Miu épült ez? Nem-e az erkölcsiesség tühérlés talaján? S kik vannak ott, ezen intézetben együtt? Nem-e főnökök (munkaadók) és alkalmazottak? Most tehát kérjük: az a társadalomban tekintélyes örvendő szálló, vendégül vagy kávéház tulajdonos -együtt lehet-e, tagja lehet-e egy intézménynek, a melynek tagjai hóhozok, vagyis oly egyének, a kiket az alkotó az emeriesség nevével tárgyalva, azaz mulattatásra teremtett! Engedelmet kérünk, de ezt komoly figyelem s megfontolásra ajánjuk felsőbb szakköröknek.

Miután tehát azt mondjuk, hogy csak egy meghibbant elme vetemedhetik az ily alávaló szándék végrehajtására — mely mindkét osztályt (vendéglők, pinczés) kihívón sértette — nem mondjuk helytelenül, Mert „Hanusz kávéis“ pinczés reklámjában a kávéis vendéglők ípart főzökre épp oly (s tán meg fokozottabb mérvben) sértő, mint a pinczéségre. Sértő, vagyis magyarátabban mondva meggyalozó a nyugdíjgyűlésben a kávéis ípartestület, a kávéis segítékek köre, a pupadesti pinczés-együttes és az egész pinczéségre nézve. Ezt a gyalozatot pedig nem lehet, nem szabad rajta száradni hűgyni osztályainkon. És végre is egy ily figurás szépségű ember csak nem lehet túrní, hogy az osztályok fejfejlőn táncoljon? Tenni itt erkölcsi kötelessége nevezett testületének s az osztályokon ettett sérelmet gyors elintézésre vár.

Felkérjük tehát emelőfoga az illetékes testületek elnökeit s a többi ügybuzgóbb vezető egyéneket, hogy e kínos ügyet megvizsgálva, hassanak oda, hogy legalább szakosztályaink erkölcsiességének látszata, annak minden e szakba tartozótól respektálása érvényre jusson. Mert ezt és következésképpen — nem a rut merénylét elővetőjé, ki a tisztességes s az önértékelő egyszerűen boldogot csinált — de fölök, mint erkölcsi alapon álló intézmények vezetői-felölök, felelőt kívánhatjuk és joggel követelhetjük . . .

A pinczéségek pedig, különösen a t. budapesti pinczés karnak ezenet is felhívjuk b. figyelmét a saját ügye iránt.

Bajos dolgok.

Közérdek.

Egyik győri munkatársunk G. E. értesít bennünk, hogy ottan egy mag. Deutch & Comp“ megbízottjának kiadta szédülő jár — alacsony termetű, fekete, tömött bajuzás, szemtíves, koraa: 26—30 év — és sora becsapott azonnal vagy 3 kartársát — G. E. B. L. Sz. J. — kiknek ugyanis „fűfűtás oledő“ ruhákat ajánlott s szedett fel e végül egytől-egytől 2 frót. A ruhára tehát az előleg meg lett adva, de a ruhá — nem érkezett, miért is ruhát rendelő kartársaink gyanuval éltek és feloldották „Deutch & Comp“ czéggel, honnan azonnal megkapták — nem ruhát — a vilázt, hogy a megbízott egy megbízhatatlan „csaló.“

Miért is mi t. közönségünket felhívjuk, hogy e „csaló“-tól óvunkdjának és ha valaki fenti személyleírás és a reichenbergi (ne menjünk külföldre, pártoljuk a mi magyar ruhára előlegelt felszedegésnél ráismerne az illetőre, úgy kérjük, szerkesztőjöknek — vagy G. E., B. L. Sz. J. Központi körhöz ígér — szíveskedjék azonnal tudósítani.

TÁROGATÓ.

Az asszony.

Emberi oldalból való csont, a rosszakat megfélemlés, asszony magja: Hogy embert irodalomszerű magába. Ő volt annak is az őse, a magába. Ő volt egyáltalán is oka. Mi ha a letes és áldott hova a föld magába, S mi az éden szomolés, teher, Hanak, keserűnek asszony öbönja . . . És megis erte eg férfi lehel!

És megis, s ak, miként erte soh gyana . . . Köllő, ha ei j nap dall rávalosa köll; És ínyáphalós zeng elől szerelmit: „És mit meg szedbe, nem bardska a föld?“ És imádkoz, mint églébb, a föld! Kinek már nézése is károszat, S míg egy is éfod hozza, szerelmitő Alszomok minden knt és pólkolat.

Knt, pólkót erte és uncs percs: nyugalma, Églet feljölő, ha álomlót, Örömi újja s csak abba letelja, Ha mita léle elvárandózik . . . Te medlyt tartó, és egy síncs a perczek S már itt a csodáértékű unalot, A sejtis, melynek keltőző szavára Rissall a urna, sáét örölit.

És mert e: mind! az angali gyönyerket, Ki oly szerelne s bajlón letelit, Kinek igéző, csabos násosvilág! Föld a salán kéire s egyre int; A sáán magja, ki asszony s leányak Ad bakt s szívet, hogy imádkoz, szerelmit! . . . S hogy erte lehel, szerelmit egelőbe, s Önknek téző gyódrembe gytel.

És ha a vágok boldog álmébe Tán magy sókára ei ő érveztet, Pálóval a sok keserő óra. Egy hallott és átvezetődik . . . Míg mélyt égi heje s percznyi néző, S a kéves csúnya; hah, az mind leány . . . Míg nem som ott szép asszonyok keves, Előtte már már a szerelmit.

Emberi oldalból való csont, a rosszakat megfélemlés, asszony magja: Hogy embert irodalomszerű magába. Ő volt annak is az őse, a magába. Ő volt egyáltalán is oka. Mi ha a letes és áldott hova a föld, S mi az éden szomolés, teher, Hanak, keserűnek asszony öbönja . . . És megis, hah, erte dobban e kébel!

Botoz.

Őszi mesék.

Florey Gy. verses reglette.

(Helyszíne miatt jóval szűnnakban.)

Szerkesztői üzenetek.

Mindazon t. korábbi nemlet, a kiknek az Újví Kís Naptárkönyvből minta-peldányok mentek, arra kéri mindenképpen, hogy megrendelésükkel mielőbb szíveskedjenek beállítani. Majd az általános írtet már után tartjuk. Izzit Minden, a Kís Naptárak elsődője.

Dívezet M. „Elbűgözt“ a helyszínek mint ismét kimaradt, De jóvőre, mikorra helyünk lesz bőszögel. No de ez még egy sem alkalom. A kéréket várjuk. Üdvözlünk!

Vasúti F. Há a „poste-restant“-okkal mi jött? Megkapták már őket, vagy tán onnan már el léghagyták? Helyük József Világ Szíves tudomásul véttes és oda küldjük.

Bogner Erősi, Iph. Ösziante közzétettétek. Bár a többi kartárs urak is e igazán szép és nemes elhatározásra jömenek mielőbb. Üdvözlünk!

Szily Sándor. A címeket kérjük. Köszö, Szíves-Szöveg. Nemni igazán ment, de jönni nem jönni. Hah, az őse, a magába.

Révész F. Lomacsa. Kért lapot kaptunk s küldjük szívesen minden is. Üdvözlünk!

Lindos N. Megkapták-e? Mi küldtük a példányokat.

Milner M. Tudósítását örömmel vettük. Mi kívánugyanok szeretnénk, ha az önköl, no és a mi kívánugyanok tudósítne. De csak: legyenek résen!

Löv száma kimaradtak: Dörmöcs, Koroz, Boger, Illék, Kozom, Ábróhmórics! Csak kis b. türelmetek kérjük. A megírt dolgoknak idejét egyik sem mind szabó, az jó, vagy bármelyik számunkban is mindig jóval jelennek meg. Szíves várszók köszönetük.

Tusony István Kolozsvár.

Megkérjük az almba: A józsa és hatámba. Legyőzte a berces hazat, Ezt hozta hírül egy barát! Fogadja szíves üdvözlőit.

Bayer Jenő. Elküldték az arczrajzokat, csak kérik mind több kar árú arczkal szemlétlen: Üdvözlünk!

Tibeközök. Dó nótór Béla, Kardos József, Gallén Sándor, Vucseké János, B nza János, Hoffbauer, Bakor, Kus, Vassé, Hádasé, Mátarasi és még sokan...

Mindegyik Tünde díszesülésként hallt...

Lakatos. Koszovók. Levélet küldtünk. Ugyan nem volt szép a jó ügy dolgában egy toni. Udvozoljuk.

Papp S. T-Bese. Magunk részéről köszönettel vetjük, a másikat már értesítettük. Ment-e. Minden Tamás?

Szász M. Szabolc. Jégvizkönyv zarssok érkezett t. elokir ur és így a jövő számmra lettünk könyvtelnek feltartani.

Szokoló S. Bépa. Fogadják szives köszönetünk. Megkapjuk.

Schettler F. Köszönettel, már köszönelnek is. Lesznek-e többben? Az ügy, az így a 16. Fogadják udvozoljuk.

D. Mátias és Karaszé. Jóvá számítottuk okvetlen.

Hirdetések.

Egyetlen „nagyszálló“

átvehető azonnal egy alföldi 25 ezer lakossal bíró városban.
A szálloda új bérlete 3105 forint.
Bővebbet a kiadóhivat.

Vendéglő áthelyezés.

Budapesten a „Nagyipka“ jóhírű vendéglőmet áthelyeztem Dobóváry-utca 28. szám alá, miert is felkerem az üzlet, olcsó étel és jó italok barátait, régi vendégeimet, valamint a többi százként, kik a fővárosba jönnek, hogy üzletemet meglatogasson s becses párfogásokba részesítsen kedveseknek.

A „Nagyipka“ volt vendéglője
NÉMETH JÁNOS.

Karacsonyi és újvári ajándékok.

Pinczer uraknak eladásában, ugyiszintén javításban 20 százalék kedvezmény.

Bitor vagyok a L. közönségnek hallatlan jutányos arczrajzokat a figyelmeztetés alatt.

Ki versenyez Európában az alatti hírom szakmában: eladás- ugyiszintén javításban? Csakis **MISI ZSIGA.**

KEDVEZŐNYES ÁRAK: Nyolc napban egyszer felvándor zsebró, ezüst és aranyozott órák 6-10.50 frt. Zemés órák aranyozott órák 6-10.50 frt. 7 frtől 150 frt. Inga órák 6.25 frtől 50 frt. Kakuk- órák 3 frtől 45 frt. Konyha-órák minden 8 napban hazudás fel, 2.36 7.25 frt. Schwarzwaldi órák különféle alakban 1.65-8 frt. Eberzáró órák 1.80-22 frt. Zsebrák 3-7 frt. Új. Úralmaszék 50 krtól 65 frt. Gyűrűk 3 frtől 150 frt. Férj melük 1-54 frt. Fülvél- váz 25 krtól 290 frt. stb.

Látványos 3.25 frtől 24 frt. Szemüvegek acélkeretben 25 krtól 50 krt. Minden nagyruka és legfinomabb anyagból levő, megfűző szék, orvosság megvásárlásba, új órák keretén 1 frtől 2.50-ig. Barometerek 25 krtól 10 forintig, stb.

Ótvásó nagyító-üveg csontnyelűvel 15 krtól 15 frt.ig.

Ékszer és optikai tárgyak a legkíméletesebb áron javítatnak.

Minden e szakmába vágó dolgok dúsán felszerelt

Órákat a következő legmészebb árak mellett javított nagy pontossággal 3-10 évi jótállás mellett:
1. díszes tisztítás 60 krt., 1 rugóbetét 32 krt., 1 bór zsebró-tartó 8 krt., 1 db Springfóler 29 krt., 1 órákuk 3 krt. szmveg-törő bármely nagyságban, 5 ércs anyagból 6 krt., 1 csavikler szélességben 8 krt., 1 óra szélességben 11 krt.

Minden egyéb munkák a legelőőbb áron számítanak.
Mindennemű-vénkörmök rendkívül jutányos ár: monogrammok évszámokozó 9 krtól feljebb, egyszerre nevetűk 1 krtól feljebb.

Bármily vastag órávveg csak 6 krt.

Van szerencse a nagyedény közönség érdeklő, miszerint nálam **hétórán d. e. 9-10-ig és pénteken 3-4 óráig bármily vastagsága órávveg csak 6 krtt kapható, a mi másutt belekerül 25-40 krtba;** egyuttal bátorodnak az iránt is felvilágosítást adni, hogy a különben 9 krtba kerülő órávvegnek az emeltett időben miért százédeszomoly árnyas árba a közönségnek kiszámított.

A fentmunkáltálban ugyazságédám csakis órávvegnek beakészíték vannak elfogadva, ennek folytan kevesebb időbe kerül az üvegek kikeresése és így én is előcsobán adhatom. Tévésélek életrekeze zsebjából a n. é. közönségnek figyelmet felhívom arra, hogy az üzletem előtti **amerikai nagy esztétikákra** sziveskedjék figyelti.

Czelészert minden becseletes arczrajtoladosnak.
Eladásoknál, vagy javításoknál a legszigorubb szabott árak eszközöltek.

Nyomatott Schulhof Károly könyvnyomdájában, Szegeden.

Ujdonkaj minden embeke nevére. Az amerikai legújításosabb orauziteker. Szigoruan szabott árak. Hallatlan olcsó árak.

Pártoljuk a mi magyart!

Kévéházi pinczer kartársaink figyelmébe!

Minden Tamás kis naptárának (Üdvözölj naptáracsok) feltűnő csinos, kek és bordó szímben, arany nyomású mintapeldényai már szertekültek. A szertekülők, költségek, csinos kiállítású, b6 és mindenkintr rendkívüli módon meglop6 s érdekl6 tartalommal ellátott kis naptárakkal — a kiadás nagy költségehez mérten — a következők árszabályok mentek:

CZIMNYOMAT. A naptár- csok felöl tabájára vñó cím- nyomott (fév)nyomattal a következő árban eszközöl- jük. Czimnyomás a meg- rendelt első szaz példányig 50 krt., a második elömben már csak 30 krt., míg a harmadik stb. szaz példány czimnyomása mibe sem kerül	30 példány . . . 2.50 krt. 50 3.75 100 7. 200 13. 500 30.	Az ÜDVÖZÖLJ NAPTÁR- árát érdekl6 1 szaktár- csint, vnyomott arczok, kik- nek máspeldény nem kül- dett, felkerjük, hogy a meg- rendelés, tudvánál, felvita- gostársakozó nevére, levele- gnyel, a jövő számmra állta- zunk fordalmi szivesked- jenek.
---	--	---

Miért több mennyiségű lesz a megrendelés az újvári kis naptárakból, annál olcsóbbá fognak kerülni, miert is ajánlatos, hogy nagyobb városból a tisztelt szaktárs ur együttesen rendeljen meg a szükséges példányokat, miuttán így a példal-
csonban kiadított kis naptárakhoz mindenki jutatosan jut.

A feltűnő, kek és bordó színű, arany nyomással csinosított, szép irodalmi és érdekes szaktárnyu közleményekkel bőven ellátott Újvári Kis Naptáraknak ajánljuk éttérmi és minden szaktársunk figyelmébe. A mindenkit kellemesen meglap6 naptáracsok alkalmasak még különösen hozattartozók, jobarárt, barátón és ismer6sok újvári üdv- és szerencsekívánatok kifejezésére. A kis naptár egy példánya 12 krt.

Hirdetés az újvári kis naptárakba.

Az Újvári Kis Naptárakban közzeleendő hirdetések iránt, — tekintve, hogy 25-30 ezer példányban fog megjelenni, — már most felvittjük a 1. szállódás, vendégl6s és kávéos urak b. figyelmét. A hirdetések a következő mérésekelt árakban oszlanak meg: Egész oldal 15 frt, fél oldal 8 frt, egy harmad 5 frt 50 krt. Lap-pártolónknak 20% engedmény.

I.óra lánczolat 1 frt 50 krt. Európai és amerikai gyártmányok.

Pinczer uraknak eladásában, ugyiszintén javításban 20 százalék kedvezmény.

HALLÓ KI BESZÉL?

MISI ZSIGA, az amerikai órási!

MÍ YETSIK?

Hozzálok szóklok. Polgártársaim, halljátok és esodadjátok a még sohasem létez6 és minden embebre nevére oly előnyös indítmányomat. Uzálemben egy újabb reformot csináltam, és pedig nagyon fontos mindem örölatuljónomára néve! Minden polgártárs, ki nálam zsebrórt vász és veti, 20 krajnáz érj díjazás mellett, inszultívus és törvényileg kötelezem magamat tehát biztosíték, minden embebre nevére, az óra szerkesztésében eset6 hibát, lejegés általi törészt javítani, oly Polgártárs, ki nem vette nálam az órá 30 évi díjat fizet, további pedig 30 évi díj fizetése mellett, a zsebrórt tovább is inszultívus és törvényileg kötelezem magamat, tehát egysere kötelezem magam felszerelni. Hasznos és esztétéri indítmény ez minden országlyhoz tartozó egyéniségre néve, így pl. az apra nyugodtan lefektetheti és onját nem kell féltetni a gyermek elől, leheteti bárhová, a gyermek esztétig pénzbe kerülne. A munkás embebre emelhet bármít is, nem kell félnie, hogy osszenyomja az órá, vagy más bajt csinál neki, a katonás embebre bátran tornáztat, avagy mindent tehet, elegethi, az sem baj hiszen van a ki megvesztálja. Így minden embebre ke fogja látni emák zsebrórái és parjál-
kól előnyös voltat. Polgártársaim! A legnagyobb gondozat okoz egy rossz órá! Ha az óra megpill, nem tudjuk hánnyat ütött az óra, nem tudjuk, hogy mikor kell az órávvegát bevenni, nem tudjuk, hogy mikor lesz a valóbnál órávvele, nem tudjuk, hogy mikor kell lekerülni, vagy felülni, de a legnagyobb baj az, hogy nem tudjuk, mikor kell a kévéházlyból távoznunk, esie drága felvitegünkhöz, míg a mi 6 a fiatal embebre nem tudja pontosan a rendezvónus-betartani, ez mind tudvalev6leg a rossz órának következménye. Tehát Polgártársaim, eszen szegien kell, a pontossággal a becsület követelje — és ez mind 50-60 krt. évi díjértéssel mellett üvegekben kívül 20-30 krtot megvesztel6. Fel tehát Polgártársaim, tit az id6, most vagy soha! Meg kell próbálni, nem bánja ezt meg soha senki! Asonkívül nagyobb bitor a n. é. közönségnek figyelmet arra terelni, hogy ékszerekt, látszerek és órák a legnagyobb valásztékban, legújításosabbban szigoruan szabott árak mellett kaphatók nálam, ugyiszintén mindennemű e hírom szakmába vágó tárgyak hullatlan előny árban lezárak nálam a legnagyobb pontossággal, jótállás mellett elkészítve, illetve javítva.

Végül kérem a n. é. közönséget előforduló saaküléséigél rendelve-nyelvel ézemet megtestesíteni sziveskedjék a maradó magamat tapaszlati jóindulatával ajánlja, legkiválóbb lelatolást!

MISI ZSIGA, ékszerész, órási és látszerekész, Szegednyel 8 szám.

Bármily óra törés elől díjaztatás 30 krt.

Eladásoknál, vagy javításoknál a legszigorubb szabott árak eszközöltek.

Nyomatott Schulhof Károly könyvnyomdájában, Szegeden.

I. kerék óra b6d6f6rtám, üveg számlappal 1 forint 75 krt. I. bármily vastag órávveg csak 7 krtól.